XVIII. évfolyam 51. szám · Ára: 1 forint · 1962. december 20.

Ludas Matyi

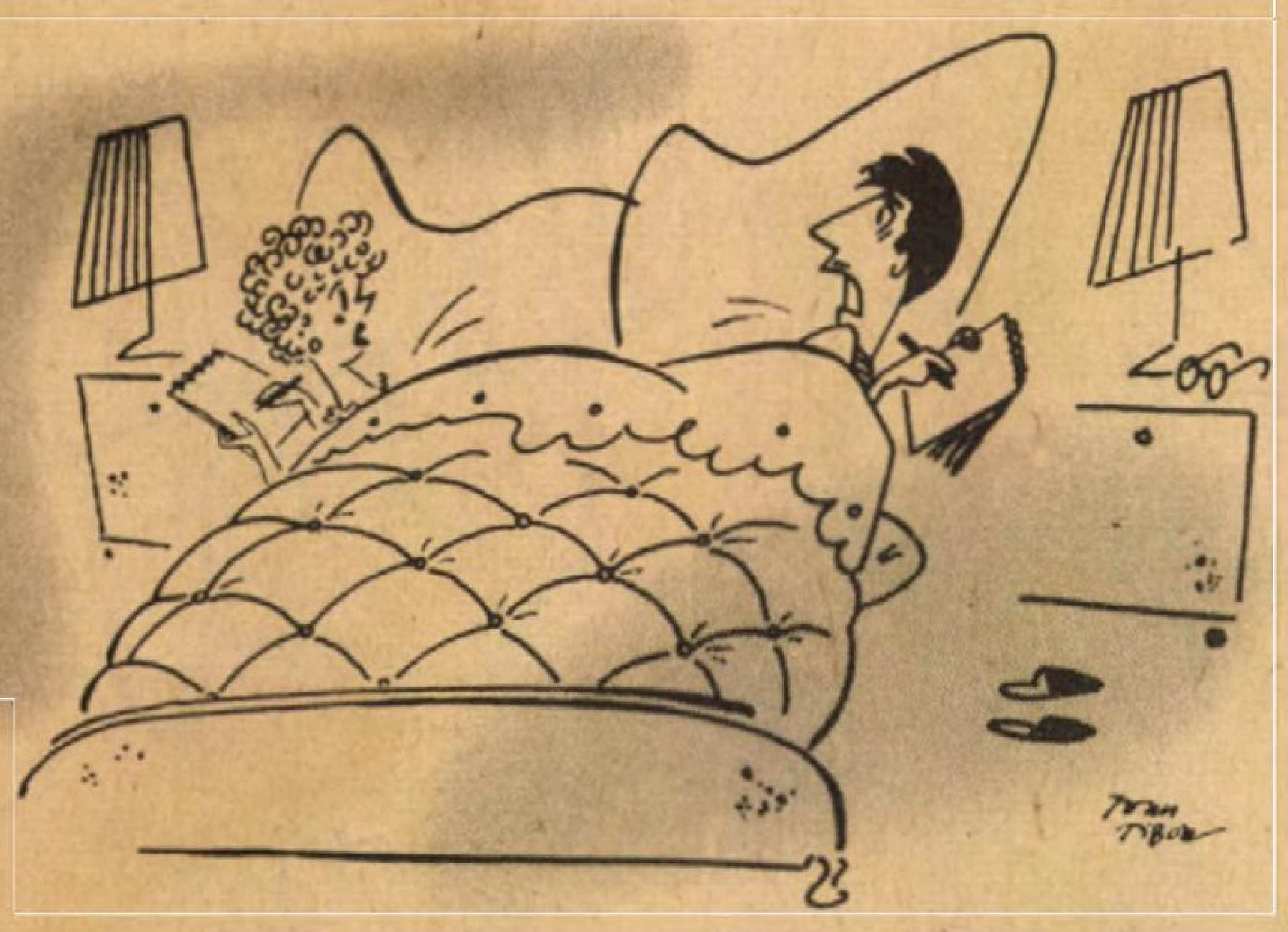

Hegedűs István rajza

FONTOS ÉRTEKEZLET — ***Délután négyre kérünk ébresztőt!***

Ünnepi jegyzetek

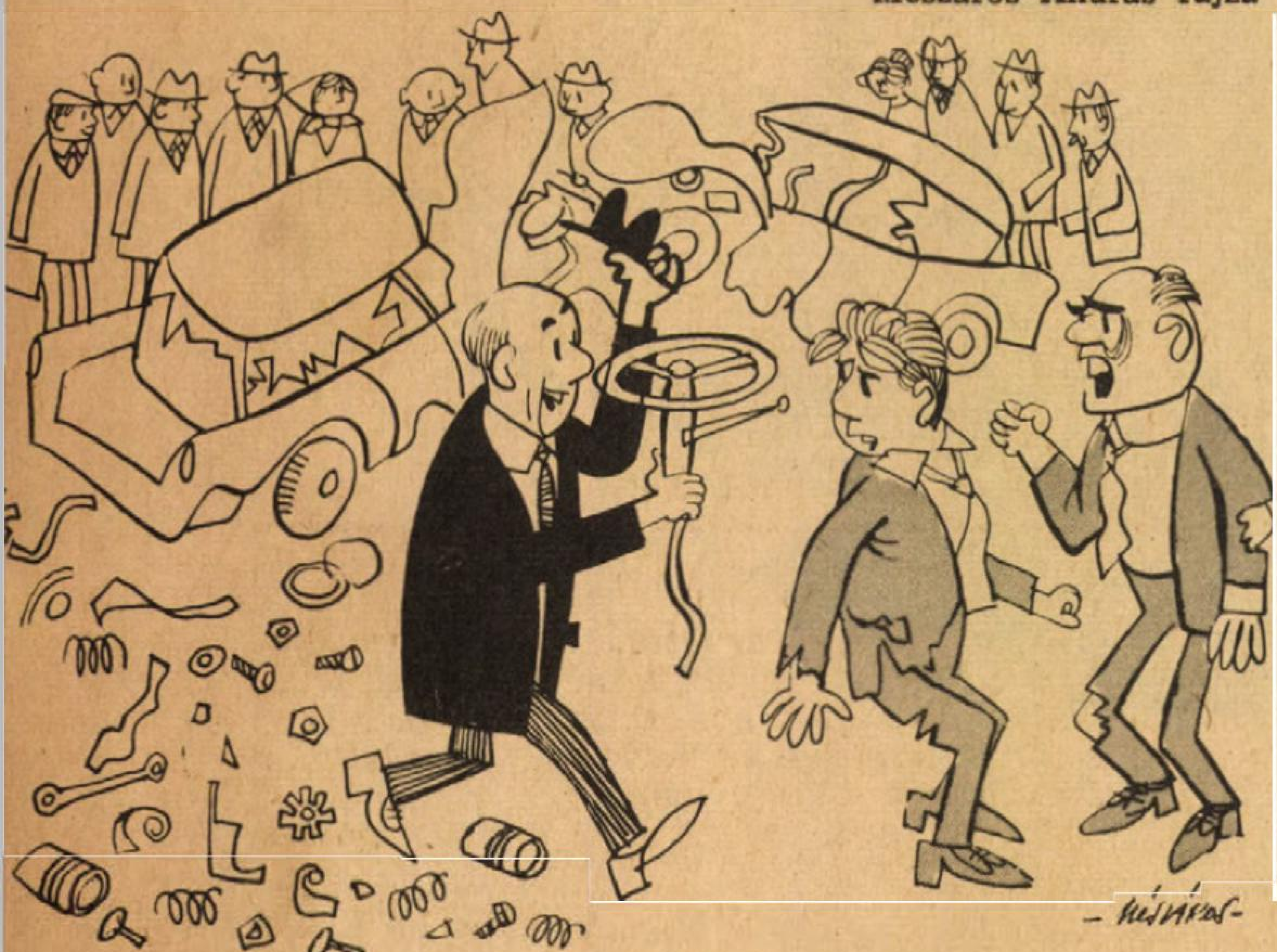
Toncz Tibor rajza

– Anyádnak te veszel, vagy én vegyek? . . .

Becsületes járókelő

Mészáros András rajza

– Tessék mondani, nem önök vesztették ezt el?

BRÁTYI-SZELLEM

Bárány Oszkár, az Általános Kénkőgyár igazgatója reám emelte áldott tekintetét, és azt mondta:

– Véleményem szerint a munkahely a dolgozó igazi otthona, és az igazgató testvér, apa és nagyapa kell, hogy legyen egy személyben. Mi a beosztottakkal úgy élünk együtt, mint egy nagy család.

Épp, mikor e gyönyörű szavak elhangzottak, léptem be vele a gyár kapuján. Bárány Oszkár igazgató a blokkoló-órához sietett, mert már öt perccel múlt félnyolc, ám a kisablakon dörmögve kinyúlt a portás bácsi, és meghúzta az igazgató fülét:

– Irgum-burgum, igazgató kartárs, nem szabad elkésni, mert így sose lesz magából példakép!

– Én mondtam neki, hogy húzza meg a fülem, ha elkések. Tudja, az ilyesmi fokozza a bizalmat – súgta Bárány Oszkár –, egyébként fogadom, hogy tűzbe menne értem.

Az irodában plafont verő hurrá fogadta a népszerű Bárány igazgatót:

– Ugye, főzöl nekünk egy jó feketét, kisapafej? – mosolygott dorombolva a titkárnője, és kezébe nyomta a masinát.

Bárány Oszkár egy meghatott könnycseppet morzsolt szét a szemében, és miközben darálta a szemeskávét, a fülembe súgta:

– Hogyne főzném meg nekik, hiszen a tűzbe mennének értem. A múltkor a takarítónő kért meg, hogy kivételesen sepregessek ki, mert ő az unokájához utazik Csopakra szüretelni. Persze, hogy kisepertem egy ilyen rendes asszonynak, aki tűzbe menne értem.

Ebben a pillanatban berontott egy nyakig olajos férfiú. Barackot nyomott az igazgató fejére és azt mondta:

– Bedöglött a csapágytengely, nincs tartalék, leállt a nagygép, most légy okos apuskám!

– Látja? – súgta Bárány Oszkár meghatottan –, így szólít: apuskám. Mintha a legközelebbi családtagja volnék. Mondtam, ugye, hogy olyanok vagyunk mi együtt, mint egy nagy család.

Ezután megsimogatta az olajos férfiú durcás fejét:

– Nem kell megijedni, fiacskám, rögtön ad nektek az igazgató bácsi pót-tengelyt a raktárból.

– Ejnye-bejnye – vizsgálódott Bárány Oszkár a raktárban –, hová tűntek innen azok a fránya pót-tengelyek, hiszen tegnapelőtt még három is volt belőlük.

– Kicsinyes vagy, öregem! – duzzogott a raktáros. – Ha éppen tudni akarod, a póttengelyeket hazavittem Pistikének. Bárányhimlője van szegénykének, és napok óta rágja a fülem, hogy vigyek neki pót-tengelyt játszani. Bezzeg Ecserinek nem szóltál, mikor az öltözőszekrényeket hazavitte tyúkólnak, csak engem tudsz molesztálni, akiről tudod, hogy tűzbe mennék érted!

– Nono, nem kell úgy mellreszívni! – ölelte át a raktárost Bárány Oszkár a csinytevőnek megbocsátó atya mosolyával.

. . . Lábujjhegyen osontam ki a megható kép színhelyéről, hogy így maradjanak meg emlékezetemben, egymást átölelve.

Ó, mily pompás család, ó, mily nagyszerű családfő . . .

Fülöp György

Kiképzés

A közelmúltban kedvem szottyant moziba menni, s történetesen öt perccel műsorkezdés után jött étvágyam a filmre, éppen a filmszínház bejáratánál. Besiettem tehát és jegyet váltva a nézőtér felé igyekeztem, midőn egy ajtónálló vigyázzba állított s közölte, hogy itten, a bejárat előtt köteles vagyok állva bevárni az elkezdődött filmhíradó befejezését, mert a regula így utasítja erre a mozik kiképző személyzetét.

Katonaviselt ember vagyok, tudom, sorból nincs pofázás. Kihúztam hát magam, s elvágólag a csapóajtó jobboldalának vasalásával, megmerevedtem, titkon remélve, hogy a mozgóképüzemi csoportfőnökségtől egy tábornok talán éppen inspiciálni jön, s még kimenőt engedélyez esetleg, jó magaviseletemért. Mert mellesleg már legszívesebben kimentem volna a moziból, ám nem mertem, attól tartva, hogy netalán arra is van belrendi utasítás, hogy érvényes mozijeggyel eltávozni a filmszínház körletéből dezertálásnak minősül, s huszonnégy órán belül főbelőnek érte, súlyosbító körülménynek véve, hogy magyar film elől szöktem volna. Így azután felállítási posztomat el nem hagytam, míg egy trombitajel nem jelezte, hogy bent a Magyar Hirdető műsora vette kezdetét s én bevonulhatok beosztásom helyére, tizenegyedik sor, balnégyes szék.

Sok kemény szabályzatot ismertem meg már életemben, de még az idegenlégióban is engedélyezett a mozgás a híradó-filmek vetítése közben, mert a híradót a jó isten is arra teremtette, hogy ne sajnáljam, ha nem látom egy-két kockáját.

De miért nem intézkedik úgy a MOKÉP vezérkar, hogy a híradófilm elkezdésével nem adható ki több jegy az előadásra? Úgy látszik, hogy más a kiképzés és más a hadtáp!

S. P.

Távozás a kormányból

Szegő Gizi rajza

– Azt mondtad, te is jössz, Konrád!
– Megyek, de tudod, hogy idős ember nehezen kászálódik fel...

UGROLÓGIA

Egy különös könyv került kezünkbe a minap. Szerzője amerikai: Philippe Halsman. Az illető azt állítja, hogy az ugrás a lélek tükre! Tudniillik, ilyenkor az elrugaszkodáshoz szükséges erőfeszítés leköti azt a figyelmet, valamint energiát, amelyet egyébként érzelmeink palástolására fordítunk és így ugrás közben egy jól sikerült pillanatfelvétel az ember igazi énjét rögzíti.

A derék ugrológus úgy véli, hogy ez az új jellemvizsgáló eljárás forradalmi ugrást jelent a kísérleti lélektan avult módszerei terén...

A mellékelt képen a windsori herceg és a felesége látható.

Megjött a fiú

Szür Szabó József rajza

– Fiacskám, mit tudtál a messzi idegenben nélkülünk csinálni?!

Kritika

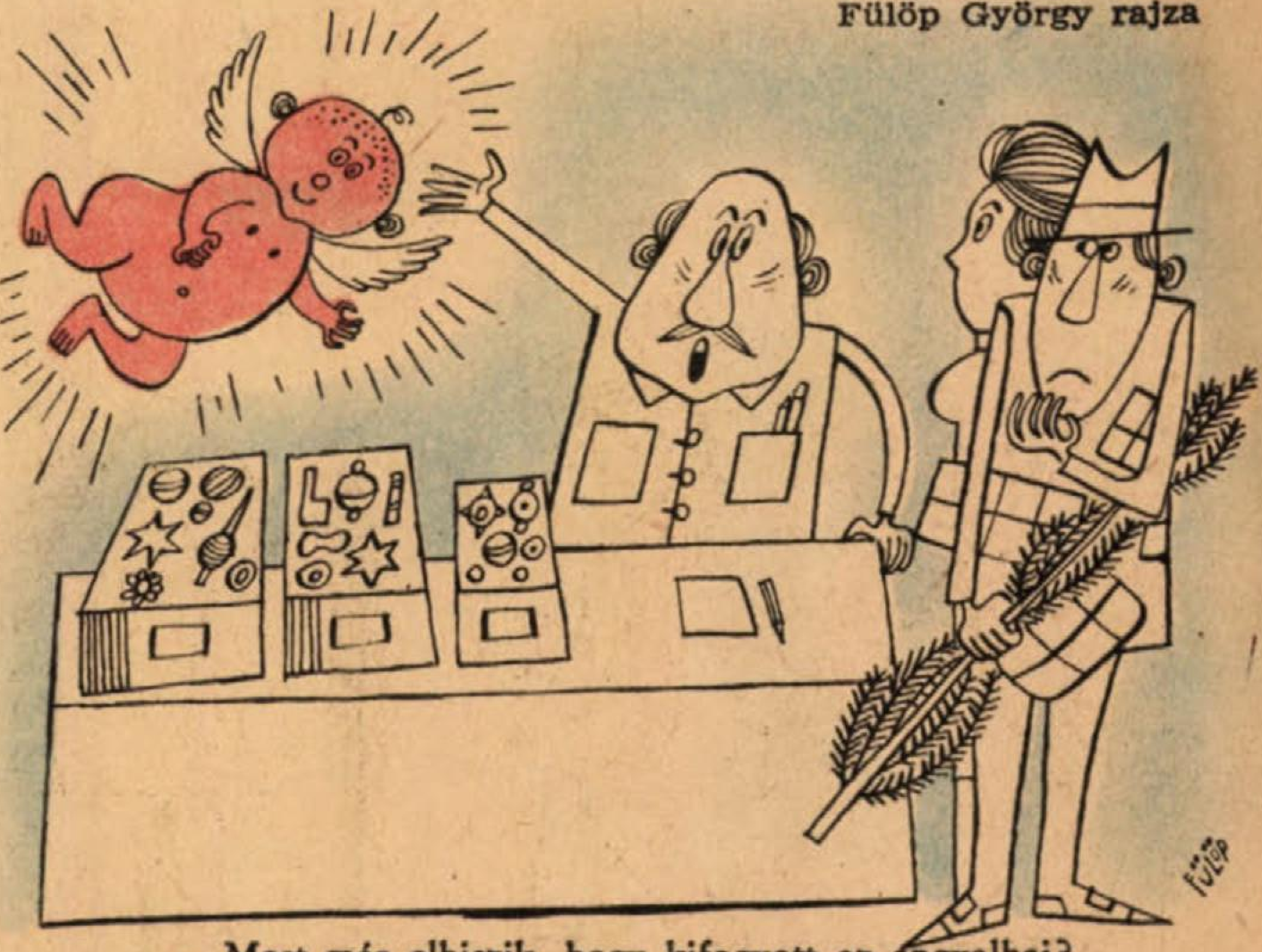
Tonez Tibor rajza

– Kisasszony, jöjjön át velem a szomszéd presszóba! Fizetek magának egy jó duplát!...

A kereskedelem bizonyít

Fülöp György rajza

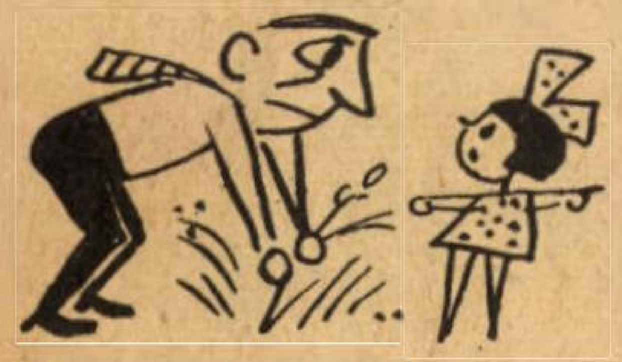
– Most már elhiszik, hogy kifogyott az angyalhaj?

Velem történt

PRECÍZ GYEREK

Feleségem négy éves kislányt hozott házasságunkba, aki nagyon nehezen szokta meg azt az új helyzetet, hogy ezentúl neki apukája is van. Egy alkalommal az udvarban foglalatoskodtam, s feleségem a kislánnyal étkezéshez invitált.

A csöppség elém állva a következőket mondta:

– Jöjjön be ebédelni az, aki nemrégen lakik nálunk, és akit nekem apukának kellene szólítanom.

Kovács Béla
Kaposvár, Néphadsereg u. 7203.

HA LÓ NINCS

Asztalszomszédok lettünk egy bolgár bányamérnökkel egy szanatóriumban és lassan meleg barátság fejlődött ki közöttünk.

Napi sétánkat kölcsönös nyelvtanulással kötöttük össze, és egy hónap letelte után partnerem már kicsit törte a mi szép magyar nyelvünket. Ekkor történt, hogy az én barátom egy másik lány társaságában indult sétára. Bevallom, nagyon rosszul esett. Napokig kerültem vele a találkozást, de a véletlen harmadnap csak összehozott Jankóval, és még ő tett nekem szemrehányást: miért maradtam el? Méregbe gurultam, és ráförmedtem:

– Láttalak! Más lánnyal voltál sétálni! Azt hiszed, nekem ez mindegy? Vagy úgy gondolod, ha ló nincs, a szamár is jó?

Jankó kétségbeesetten hallgatta a kifakadásomat. Végre aztán elkezdett hebegni-habogni:

– Igazán nem haragudni, Ibolyka édes. Nem te lenni a szamár! Nem te! Te lenni a ló! Hidjél el nekem.

Mit tehettem? Elhittem.

Torda Ibolya
Budapest, 70. Posta Főpénztár

ERŐSZAKOS UTAS

A zsúfolt szombat esti vonatra egy testes férfi szállt fel. Gátlás nélkül gázolt az emberek közé, és könyökével szaporán fúrta magát előre.

Az utazóközönség ellenségesen figyelte a túlzottan életrevaló embert, végül valaki ingerülten rámordult:

– Kérem, ne tessék ennyire tolakodni!

Ám az erőszakos utas gúnyosan végigmérte a méltatlankodót:

– Ha nem tetszik, szálljon le! Mit gondol, a maga szép szeméért majd állni fogok Békéscsabáig?

Ekkor az arcok felderültek, és papírvékonyra lapulva igyekeztünk a határozott modorú idegent beljebb tessékelni. Elvégre emberek vagyunk, megértő emberek.

Az eset egyébként a Győrbe induló vonaton történt. A békéscsabai szerelvény a szomszéd vágányon állt...

Molnár Aladár
Almásfüzitő-Felső, Rákóczi u. 4.

Kicseréltem a naptáramat

Itt az év vége, megvásároltam az új zsebnaptárt. Mint minden esztendőben, most is böngészni kezdtem és örömmel állapítottam meg, hogy nemcsak a névnapok és a postai díjszabások olvashatók benne, hanem statisztikai adatok is. Megtudtam, hogy a Mt. Everestnek tulajdonképpen Csomolungma az eredeti neve és pontosan 8847 méter. Persze ezt már tanultam az iskolában is, de régen elfelejtettem. Kíváncsi voltam, hogy a mi Kékesünk is szerepel-e a naptárban. Szerepelt, mégpedig 1015 méterrel. Szóval a Csomolungma, úgyis, mint Mt. Everest, majdnem kilencszer magasabb. Ha a Kékesre ötven forint az autóbusz viteldíja, mibe kerülhet a Csomolungmára?

No, most nézzük meg, mit kell a régiből az újba beírni. A régiben szerepel egy telefonszám 431—887. Kinek a telefonja lehet ez? És miért február elsejére írtam be ezt a számot? Sokáig töprengtem rajta, eredmény nélkül. Mi lenne, ha feltárcsáznám? De azután elvetettem az ötletemet. Mit mondjak, ha vadidegen ember jelentkezik? Augusztus 28... Írni K. M.-nek? Ki az a K. M.? Csak a „Születésnapom" beíráson nem kellett töprengenem. De minek írtam be? Hiszen már éppen elég régen tudom, hogy mikor van a születésnapom.

Azért valamit most is be kellene írni. Például itt a naptár közepén, ahol véletlenül felnyitottam, ezen a júniusi pénteken beírhatnám, hogy „lottón négyes találatot elérni". Nem lenne rossz. Még a hármasban is kiegyeznék...

Az első oldalra lapoztam vissza. Fontosabb telefonszámok... Ide beírom a körzeti orvos új telefonszámát, aki azt tanácsolta, hogy ne idegeskedjek, ne mérgelődjek. Ezt be kellene írni a naptár minden egyes

napjára. És persze szigorúan be kellene tartani.

Most pedig, mint minden évben, beírom a nevem és a címem. Így ni.

Még néhány előjegyzést a jövő évre? Január elsején a Szilveszter miatt legalább délig alszom, tehát másodikára feljegyzem, hogy „Új életet kezdeni", több lapra beírom, hogy „Ma jó lenni". Március 21... „Tavasz" — írom a rubrikába„ nehogy elfelejtsem. Visszalapozok az első oldalra. Nézem a cifra számokat. 1963... Gyorsan alája írom: „Maradandót alkotni."

Már éppen félre akartam tenni a régi naptárt, amikor észrevettem, hogy annak első oldalára is beírtam: „Új életet kezdeni, maradandót alkotni."

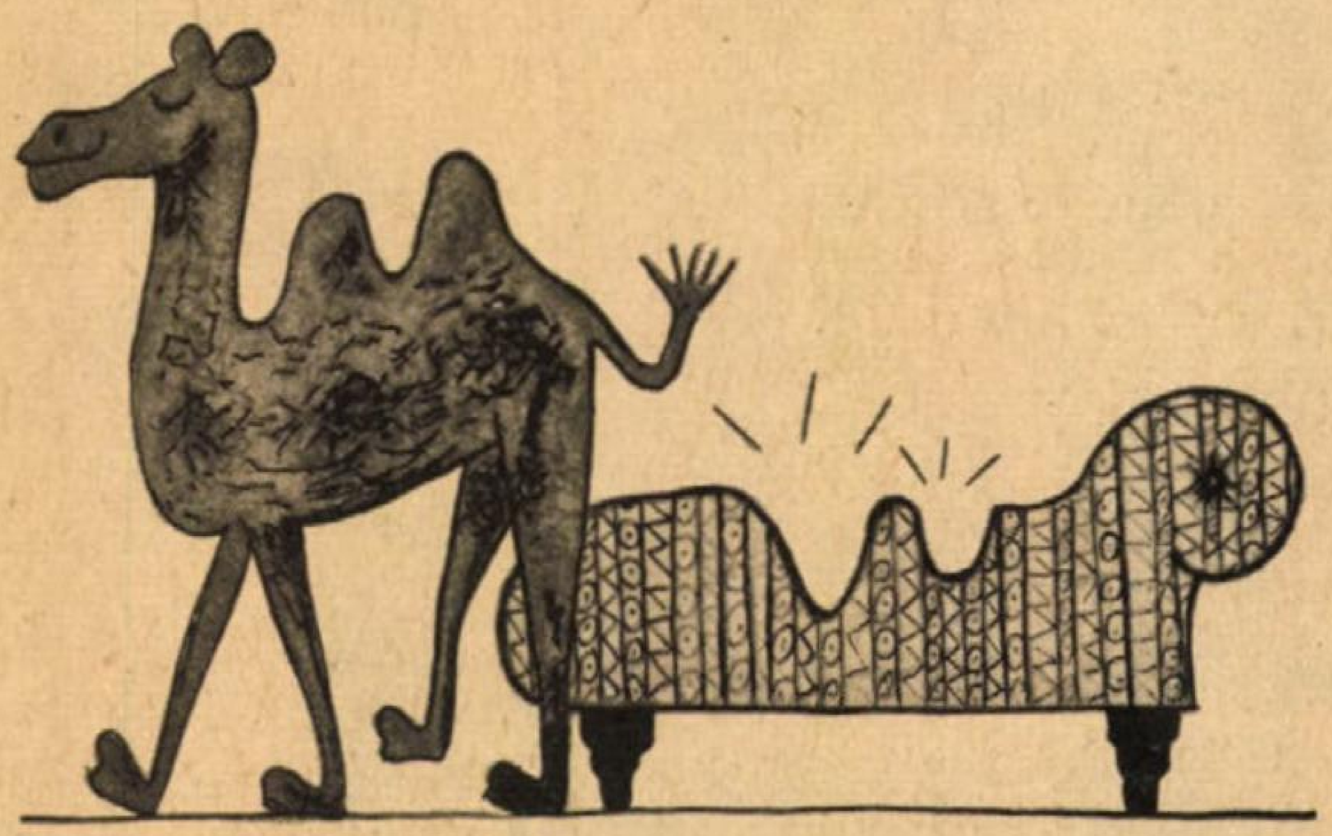
A fene egye meg, megint eltelt egy év és bele se néztem a naptárba...

Palásti László

Táncosok

Stílszerű kanapé

(A prágai Ifjú Világból)

SZAKMAI HIÚSÁG

Évekkel ezelőtt egy Pest környéki kétlakásos ikerházban alkalmazták először az Eperkövi-féle legeslegmodernebb hangszigetelési eljárást, — amelyért egyébként Eperkövi Dénes megkapta a Kőmüves Kelemen-díjat is.

Az egyik ikerlakás bizonyos Repkény Pálé lett, a másikba, a hangszigetelés terén végzett kiváló munkája külön jutalmául, maga Eperkövi költözhetett.

A két szomszéd már költözködés közben, a kiskertben összeismerkedett.

— Nagy boldogság az új lakás! — mondta ragyogó arccal Eperkövi. — Remélem, nem lesz köztünk semmi nézeteltérés.

— Én is remélem — felelte Repkény Pál. — Tudja, én a csendet szeretem... — és aggódva nézett Eperkövinére, aki karjában egy kisgyermeket ringatott.

— Ó, az itt meglesz, ne tessék félni — nyugtatta Eperkövi. — Mi is csendes emberek vagyunk...

— Igen, igen... — bólogatott a szomszéd. — De nem gondolja, hogy ezek a modern, vékony falak...

— Kérem — szakította félbe önérzetesen Eperkövi —, ennél a háznál a legmodernebb hangszigetelési eljárást alkalmazták!

Repkény összeráncolta a homlokát:

— Ettől félek én is!

Eperkövi megsértődött:

— Kérem, az eljárást én dolgoztam ki. Kétszeres Kőmüves Kelemen-díjas hangszigetelő-mérnök vagyok!

— Igen? Gratulálok! — nyújtotta kezét a szomszéd megnyugodva.

Másnap reggel munkába menet megint összetalálkoztak.

Repkény résztvevőn kérdezte:

— Beteg a gyerek?

— Nem — csodálkozott Eperkövi. — Miért gondolja?

— Biztosan a foga fájt az éjjel szegénynek...

— Nincs is még neki foga!

— Akkor miért üvöltött félórán keresztül, mintha nyúznák?

Eperkövi Dénes, hogy szakmai tekintélyét ne veszítse el, akárhogy ellenezte is a felesége, még aznap örökbe adta gyerekét egy vidéki rokonának.

A következő reggelen ezt mondta Eperkövinek Repkény, miközben pipacspirosra gyúlt:

— Izé... Maga meg a kedves felesége az éjjel ugyancsak nehezen aludtak el... Hallja-e, mégiscsak valami baj lehet ezzel a hangszigeteléssel!...

— Azzal? Soha! — kiáltotta Eperkövi eltökélten. — Nem is voltunk idehaza az éjjel, reggel jöttünk haza. Biztos álmodni tetszett!

— Furcsákat álmodom mostanában... — dünnyögött a szomszéd.

Eperkövi elvált feleségétől, és az asszonyt hazaküldte az anyóshoz.

Egy éjjel, afölötti félelmében, hogy álmában zajt csap, és az áthallatszik a szomszédhoz, fölébredt. Kiment a konyhába, hogy teát csináljon magának. Éppen teletöltötte a csészét, amikor csöngettek.

Repkény állt rémült arccal az ajtóban:

— Csőrepedés van? — kérdezte, de ebben a pillanatban meglátta szomszédja kezében a teát. — Vagy úgy! Mindent értek! Csak a tea csurgása hallatszott át...

Eperkövi keserűen csukta be utána az ajtót. Hát mégsem sikerült eltitkolnia, hogy az ő legmodernebb hangszigetelési eljárása csődöt mondott!

Meghasonlott ember lett belőle.

Önbizalma csak akkor tért vissza, amikor néhány év múlva kiderült, hogy az ő hangszigetelési eljárását alkalmazták az ország összes új lakóházaiban...

Dunai Ferenc

SKÓT HŐSÖK

Az edinburghi helyőrség lelkésze elhatározta, hogy teljes erővel felveszi a versenyt a katonák körében elhatalmasodott alkoholizmus ellen. Hatalmas falragaszt tett ki a kantinban ezzel a felírással:

Az alkohol biztos halál!

Néhány óra múlva a következő megjegyzést olvashatta a jelszó alatt:

A katona bátran szembenéz a halállal!

Bemutatkozik az új francia kormány

Toncz Tibor rajza

A jó reklám

Szegő Gizi rajza

AMIT MÉG FEL KEL

HÉZAGPÓTLÓ TALÁLMÁNYAIM

A napokban találkoztam egy akadémikus barátommal. Megemlítette, hogy noha a technika korát éljük, még sok minden nincs feltalálva. Szemrehányást tettem neki, hogy miért csak most szól, aztán nekiláttam a munkának. Néhány nap alatt a következőket sikerült feltalálnom:

Elektrónikus számológép, amely nem gondolkozik, hanem gondolkodás nélkül hajt végre bármilyen bonyolult feladatot.

Önműködő ruha, amely minden emberi beavatkozás nélkül piszkolódik, gyűrődik, szakad.

Sofőr nélküli gépkocsi, amely távirányítással karambolozik.

Termonukleáris légycsapó, amely a hagyományos légycsapóval szemben a legyeket súlyos sugárveszélynek teszi ki.

Atomerővel működő roli, amelyet a gyermek 80—90 éves korában is tud használni.

Rádióaktív gombostű, amelyet, ha lenyel az ember, nyomon lehet követni a szervezetben.

Évszakkondícionáló, amelynek segítségével télen kánikulát, nyáron fagyhullámot lehet elérni, de fordítva is használható.

Nevelő-automata, amely óránként tízezer borsót tud a falra hányni.

Álló járda, amely nem mozog, s az embert egészséges sétára készteti.

Légnemű lakás, amelyben nem kell külön huzatot csinálni.

Jégszekrénybe való fűtőtest fagyveszély elhárítására.

Füstnélküli lőpor, cigaretta és nagyváros.

Béketartósító szer diplomáciai használatra.

Kozmikus ködlámpa, amellyel távoli ködfoltokat is ki lehet világítani.

Kalauz- és utasnélküli villamos.

Rádiójavító szerszámláda, amely a rossz műsort is megjavítja.

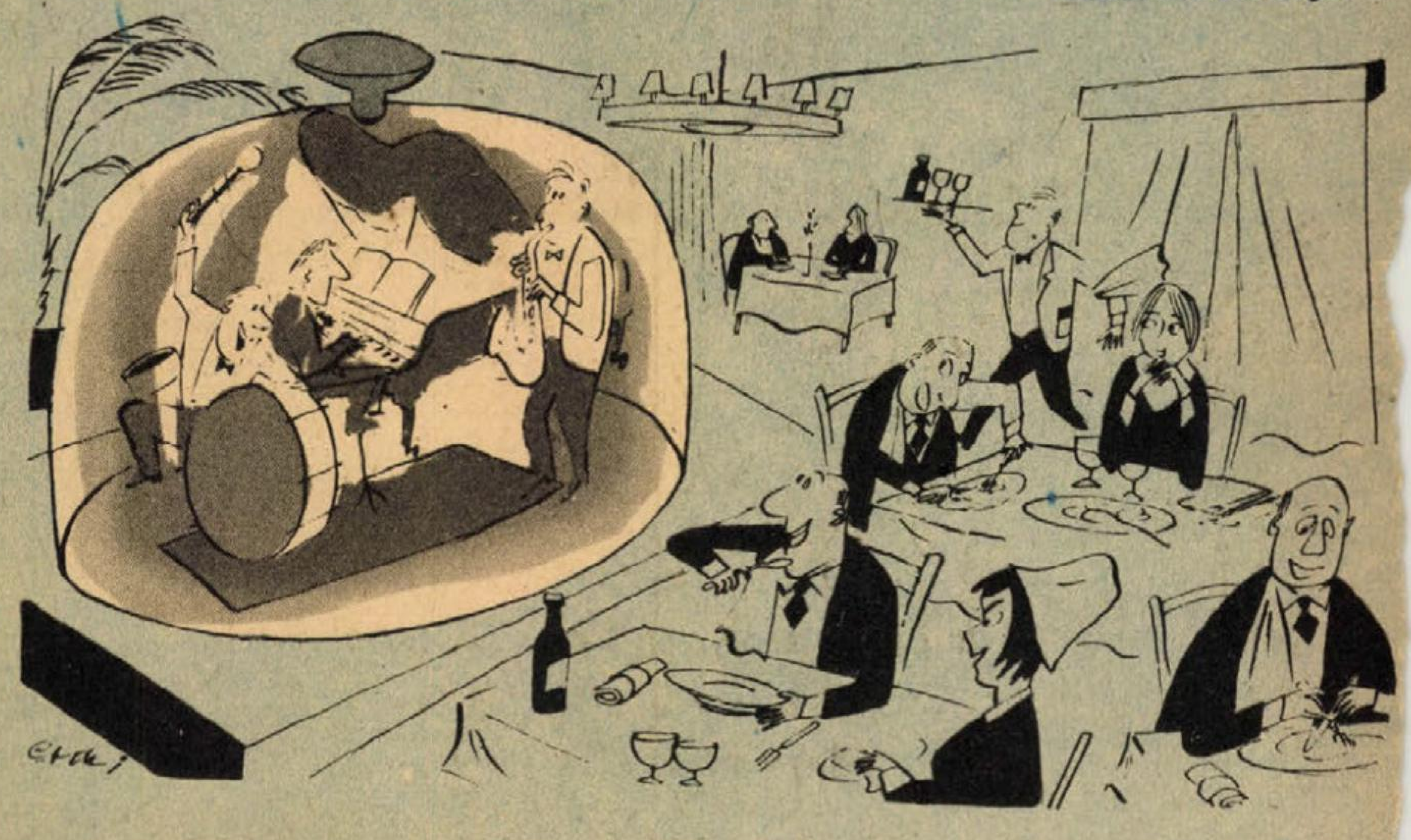
Pulzus- és vérnyomásmérő, vörös- és fehérvérsejtszámláló, szemfenékvizsgáló, ébresztő- és altató karóra.

Spanyolviasz.

Ez utóbbira akadémikus barátom megjegyezte, hogy már feltalálták. Nem baj, én mindenesetre már felvettem érte az újítási díjat.

Feleki László

Erdei Sándor rajza

Felszámítható a zenedíj, anélkül, hogy hallatszana a zene . . .

Szegő Gizi rajza

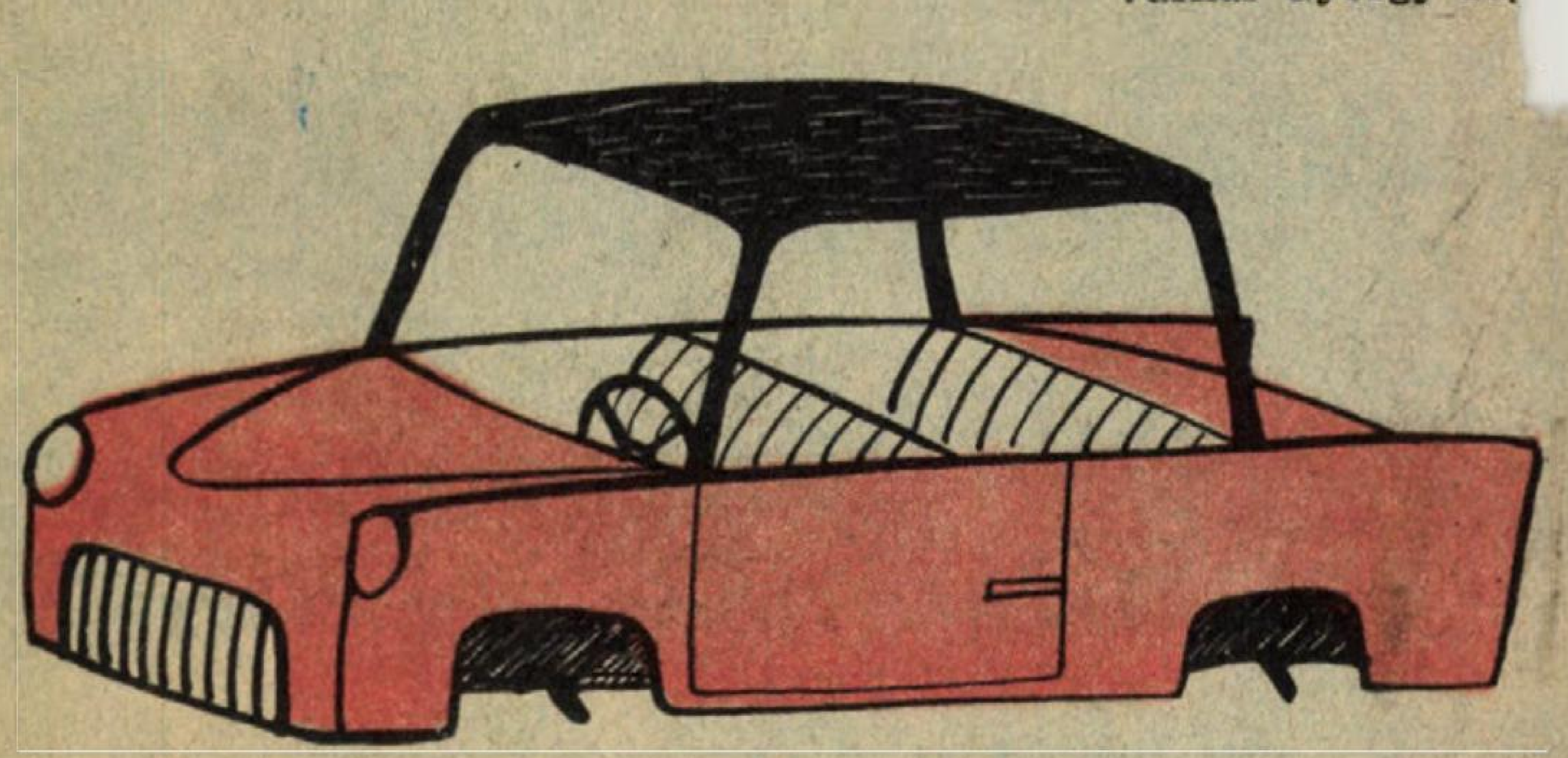

– Kérem szépen, nekem ötszáz forintot írt fel idegesség ellen a körzeti orvos.

Schwott Lajos rajza

Várnai György ra

Keréknélküli autó, üzemanyagot alig fogyaszt, közúti balesetet nem okoz, ittas állapotban is használható.

L TALÁLNI

Vasvári Anna rajza

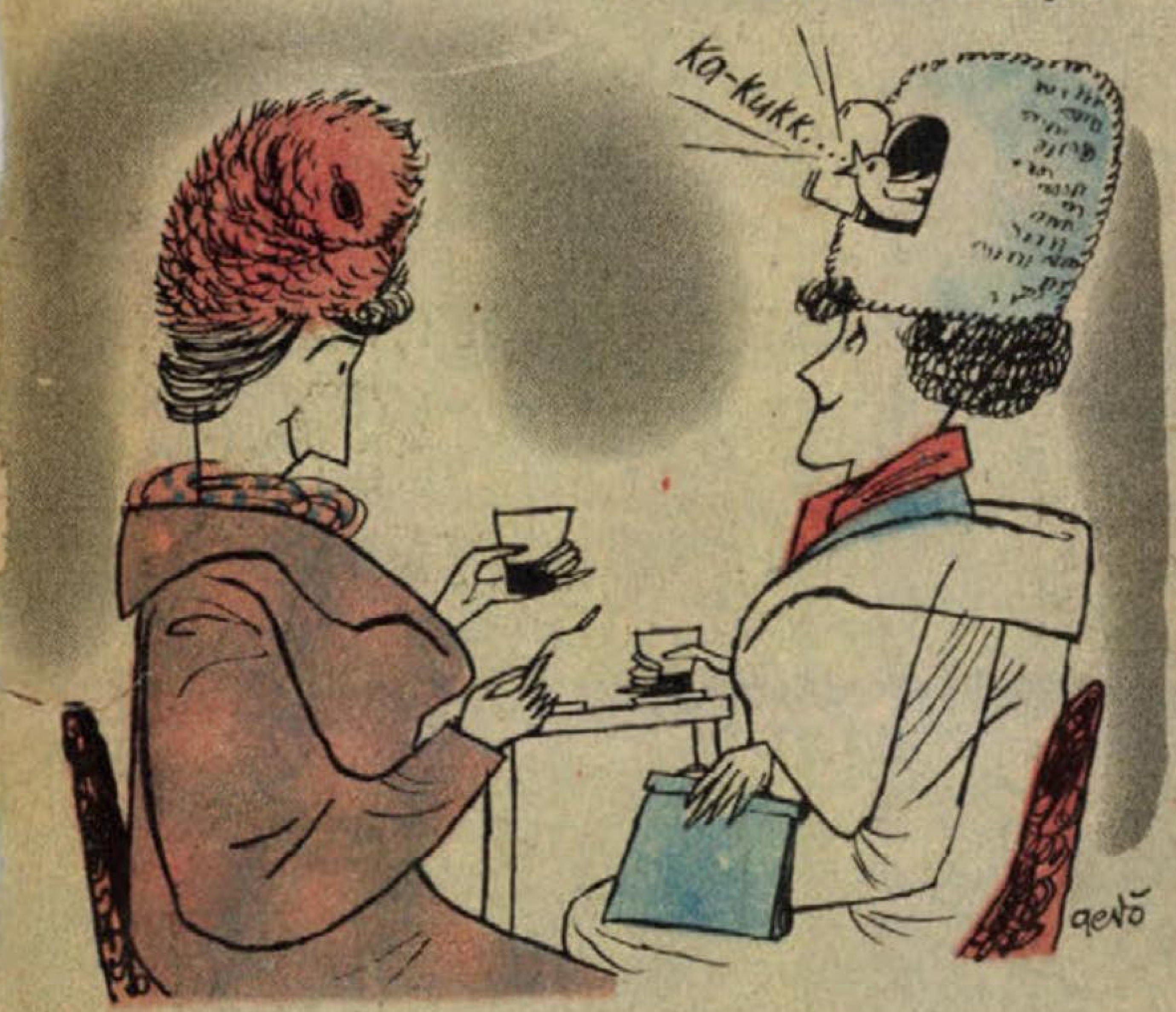
Gépesített múzsa

Pusztai Pál rajza

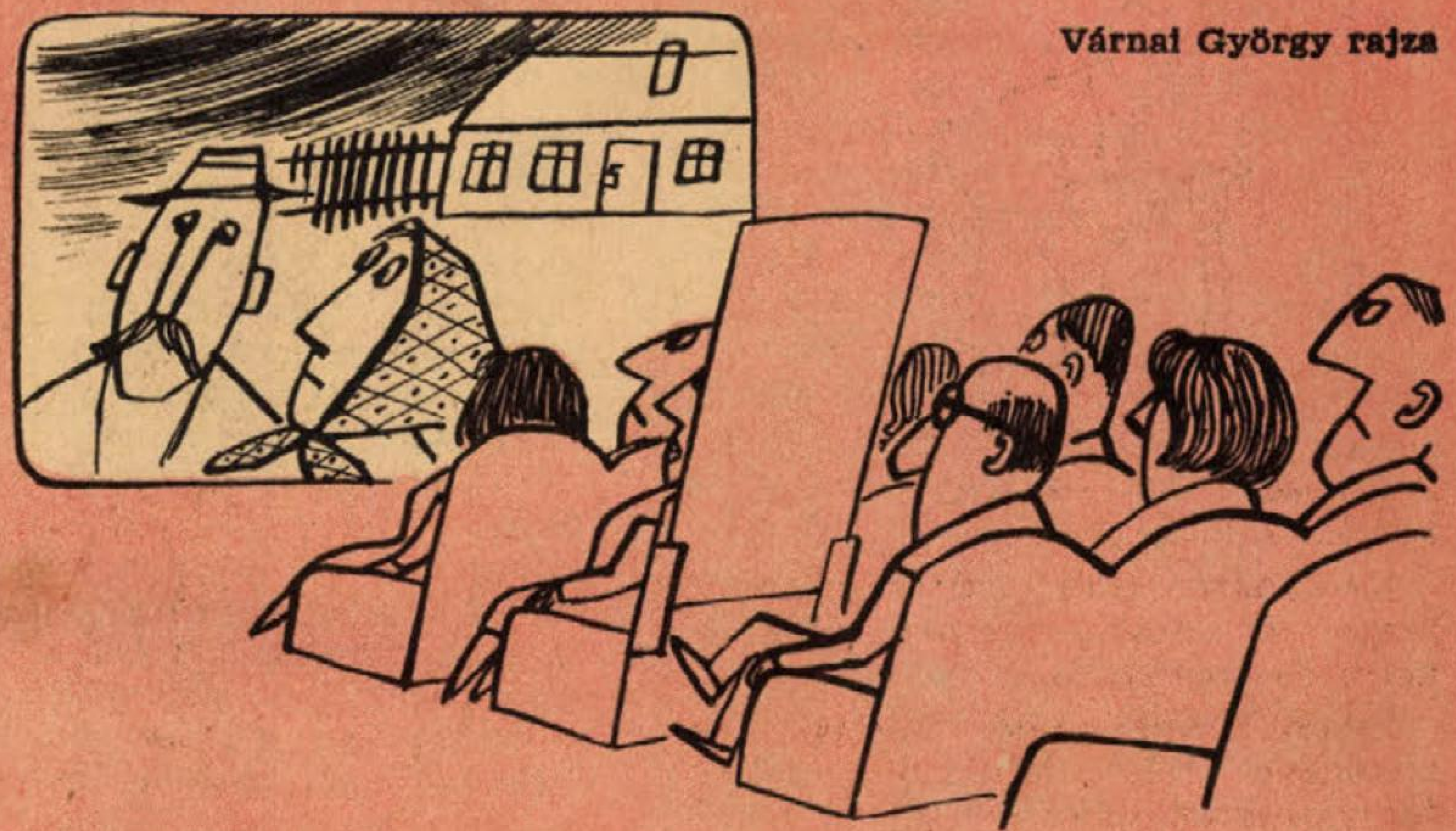
Örök szerelem

Gerő Sándor rajza

– Eredeti a kucsmád, édesem! Hol vetted?

Várnai György rajza

Felhúzható moziellenző rossz filmek esetére

Szür Szabó József rajza

– Elromlott! Már két napja nem emelkedik a fizetésem.

Toncz Tibor rajza

– Na, a kőbalta megvan! Mit kellene még feltalálni? . . .

Téli könyvvásár

Gerő Sándor rajza

Mennyi zseni!

— Nem állítom, hogy nálunk minden tekintetben ideális állapotok uralkodnak —, jegyezte meg az üzem-mérnök, és kihúzott a vízóra födetlen aknájából. Megvizsgálta, nem tört-e el valami csontom, aztán megnyugodva folytatta: — Egy azonban biztos. Ebben az üzemben legfőbb érték az ember! A vezetőség semmilyen áldozattól nem riad vissza, hogy lehetőséget biztosítson minden egyes dolgozó tehetségének, képességeinek szabad kibontakozásához.

Közben átvágtunk az udvaron, és beléptünk az egyik műhelybe. A munkások szorgosan tevékenykedtek gépeik mellett. Csak egy masina állott magányos-mozdulatlan. Gazdája a satupadon feküdt. Feje alatt összehajtogatott pufajka kabát. Édesdeden szundikált a nagy zsivajban.

— Pszt! — fogta meg karomat a vezetőm. — Óvatosan lépjen, nehogy felébresszük. Ez Csekő kettő, futballcsapatunk büszkesége. Most kondíció-alvást tart. Összpontosít a vasárnapi mérkőzésre. Amit ez a labdával művel, egyetemen kellene tanítani. A ballába — külön klasszis! — Intett az egyik munkásnak, hogy takarja be a fenomenális ballábat.

Innen a szerszám-raktárba mentünk. Előttünk nyolcan-tízen álltak sort. Kezükben törött fűrészlapok, kiszolgált spirálfúrók, esztergakések. Csendben, türelmesen várakoztak. A kiadópult mögött köpcös, kopasz emberke ült. Orrán keretnélküli szemüveg. Elmélyülten dolgozott. Totószelvényeket állított ki. Amikor beléptünk, felnézett, bólintott, aztán folytatta munkáját.

— Ez sem mindennapi talentum! — súgta fülembe az üzem-mérnök. — Humorista zseni. Nélküle nincs hangulat kulturális rendezvényeinken. Amikor Kabost utánozza, ahogyan az éppen Sárdit utánozza —, meg kell szakadni a nevetéstől.

Amint ballagunk a gépcsarnok felé, csinos fruska állja utunkat.

— Mi lesz az ígérettel, Sanyi bácsi? Az igazgató elvtárs azt mondta, szereznek nekem énektanárt.

— Hétfőre meglesz — simogatta meg a kislány szöszi haját a kérdezett. — Sőt, kap egy hét alkotói szabadságot is, Évike, hogy kellően felkészülhessen a tröszt „Ki mit tud?” döntőjére. — Hiába — fordult felém, amikor a gyár pacsirtája boldogan ellibbent —, arany van a torkában. Kötelességünk támogatni. De ez nem kivételezés. A segédportásunk például sakklángelme. Gigászi koponya! Neki csökkentett munkaidőt biztosítottunk, hogy kidolgozhassa a nimzó—indiai vezércsel elhárításának új változatát. A szerkesztési osztályon van egy rajzolónk. Szintén titán. Zenét szerez. Szöveget is ír hozzá. Külön szobába tettük, hogy zavartalanul komponáljon, ha rájön az ihlet.

Időközben már a kovácsműhelybe keveredtünk. Lenyűgözve bámultam az egyik bozontos üstökű, nagyorrú legény munkáját. Muzsikált kezében a kalapács és a fehéren izzó vas úgy formálódott, mintha viaszból lett volna. Művésze volt a szakmájának.

— Ő kicsoda? — böktem feléje az állammal.

— Mit tudom én? — vont vállat az üzem-mérnök. — Nem ismerhetek minden melóst.

Kürti András

TÁBLÁK FELIRATOK

Memphis város (USA) tanácsa a gyermek játszó-tereken táblákat helyezett el, melyeken „Kérelem az apákhoz” címen az áll: *Kedves Atyák! Arra kérünk benneteket, hogy e játszótér felszerelését csak abban az időben használjátok, midőn gyerekeitek az iskolában vannak!*

*

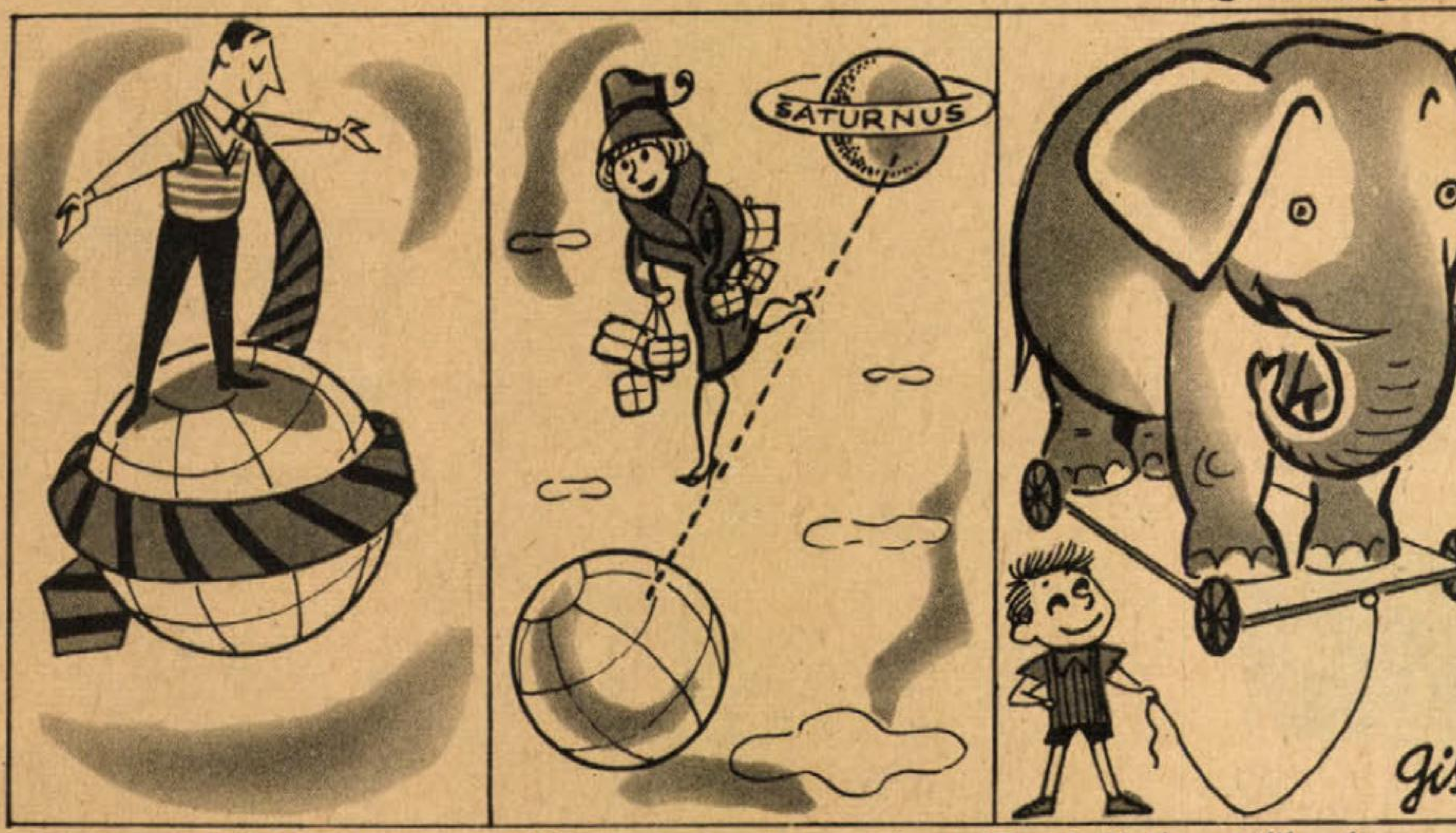
Egyik newyork-i vendéglő bejárata felett mosolyogva olvasták a járókelők: *Térjen be hozzám, ha nem tenné, mindketten éhen halnánk!*

*

Párizs egyik elővárosában levő régi templom bejáratánál tábla figyelmezteti a turistákat: *Kérjük, vigyázzon a retiküljére és fényképezőgépére, mert itt nemcsak angyalok imádkoznak.*

Egy kis karácsonyi statisztika

Szegő Gizi rajza

Ennyi nyakkendőt kap 45 éves koráig egy férfi.

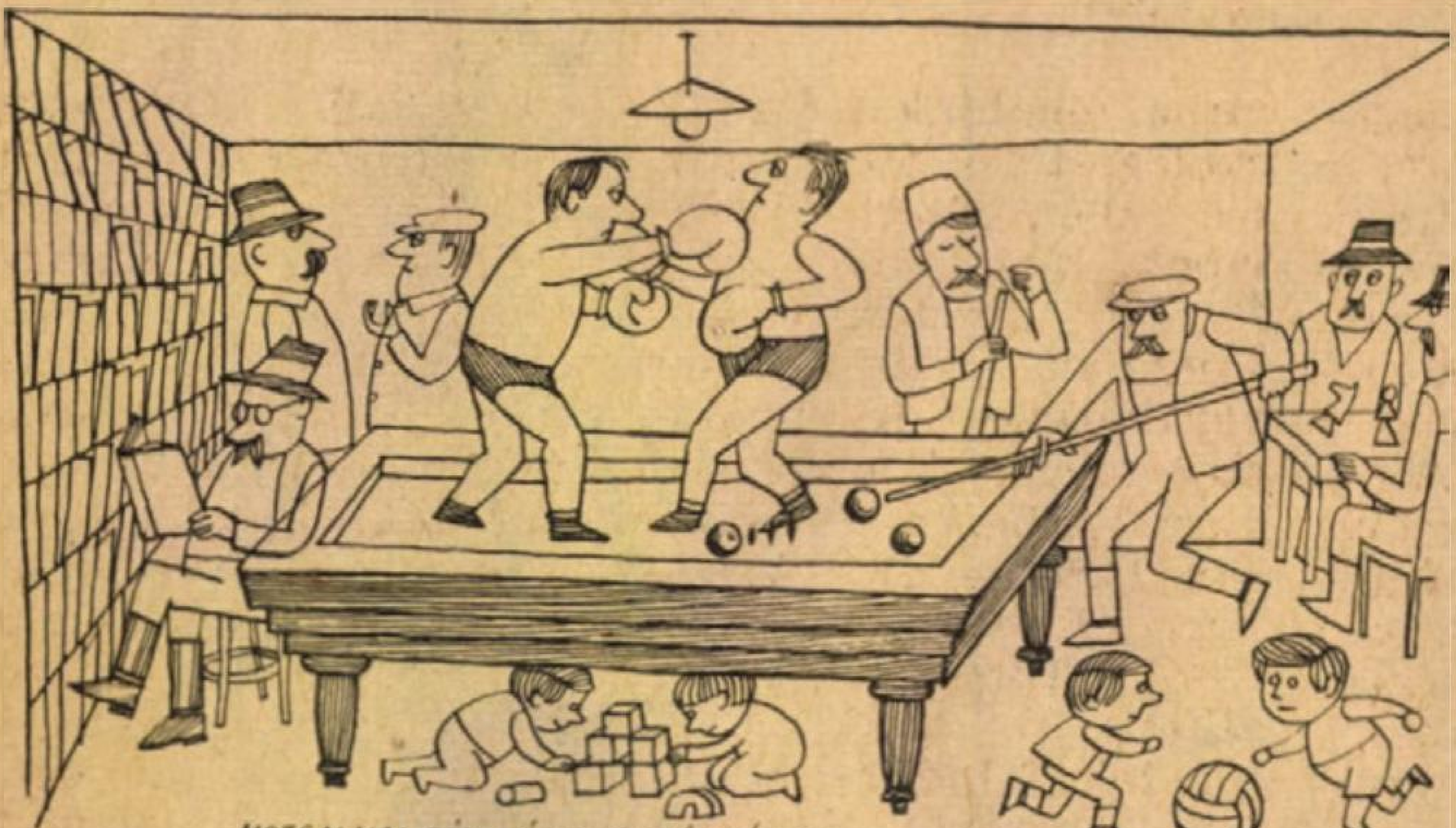
Ekkora utat tesz meg 45 éves koráig egy nő az ajándékok kicserélése közben.

Ennyi játék romlik el egy gyereknél 14 éves korig.

Akinek szívesen tapsolunk

Miljutyin,
a kiváló szovjet zeneszerző üdvözli lapunk olvasóit

MOZGALMAS DÉLUTÁN A KULTÚRHÁZBAN

– EZ TALÁN ELÉG LESZ EGY IDŐRE

TANULMÁNYÚT INÁRCSON

A címben említett Inárcsot a világért sem szabad azonosítani a régi viccekben sokszor szerepelt Inárcskakuccsal. A két szomszédvár évekkel ezelőtt elvált melegágytól és községházától, és külön-külön háztartást alapított.

Mi ezúttal az inárcsi „Március 21-e" téeszt kerestük föl. A szövetkezet mostanában elsősorban az eljövendő disznótorok és töltöttkáposzták alapjainak lerakásán fáradozik. Töméntelen savanyúkáposztájuk, uborkájuk és ecetespaprikájuk számos európai nagyvárosban, sőt, olykor még a budapesti zöldségboltokban is kapható. Jövedelmező export-ügyleteik eredményeképpen idén már harminckét forint *előleget* fizethetnek munkaegységenként, és azért csak ennyit, nehogy a tagság túlságosan elbízza magát. A havi „fizetés" rendszerét a férfiak kedvelték meg hamarább, mivel — a rossznyelvek szerint — így gyakrabban van jogcímük némi zsebpénz kivasalására asszonyaikból . . .

KÜLFÖLDI VÁSÁRLÓK KÓSTOLÓJA

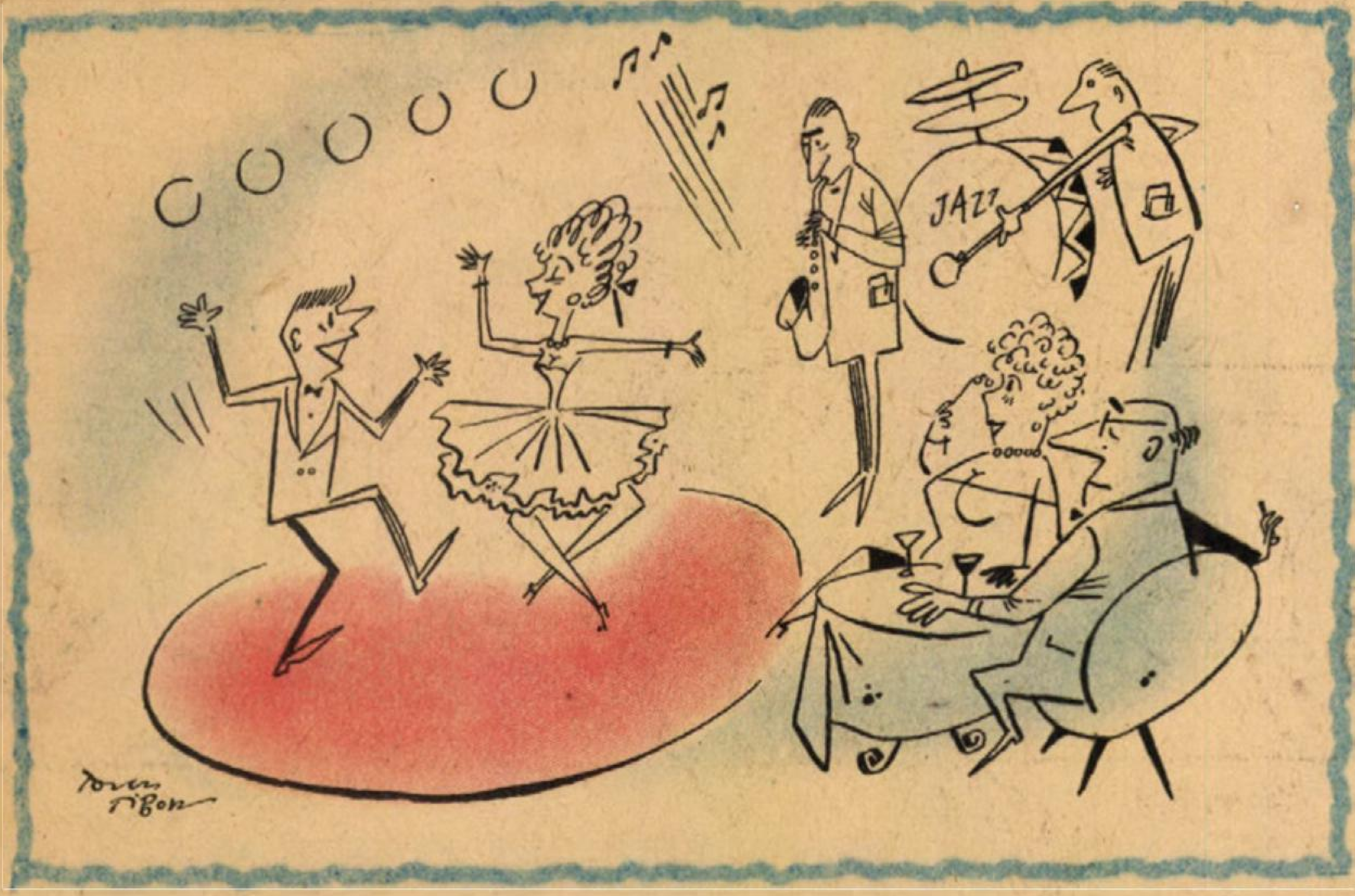

– ELKÉSZÜLHETNE MÁR A MELEGHÁZ!

Kaján—Kaposy

Ezek a „könnyelmű” mai fiatalok!

Toncz Tibor rajza

– Mondja, Ibike, maga már érti a kvantumelméletet? Nem ülhetnénk össze tánc után egy kicsit beszélgetni?

Igazán jó főnök

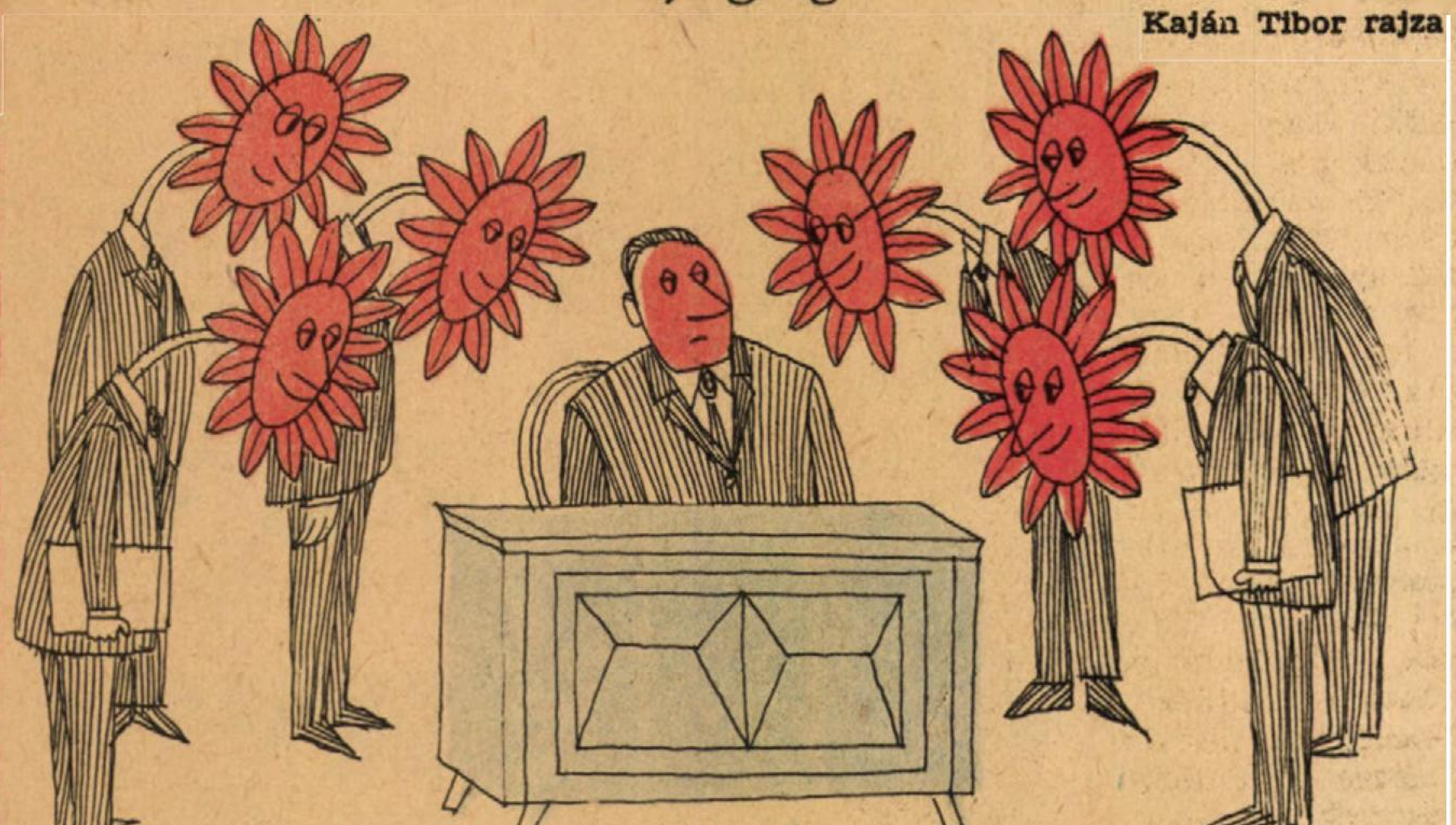
Szűr Szabó József rajza

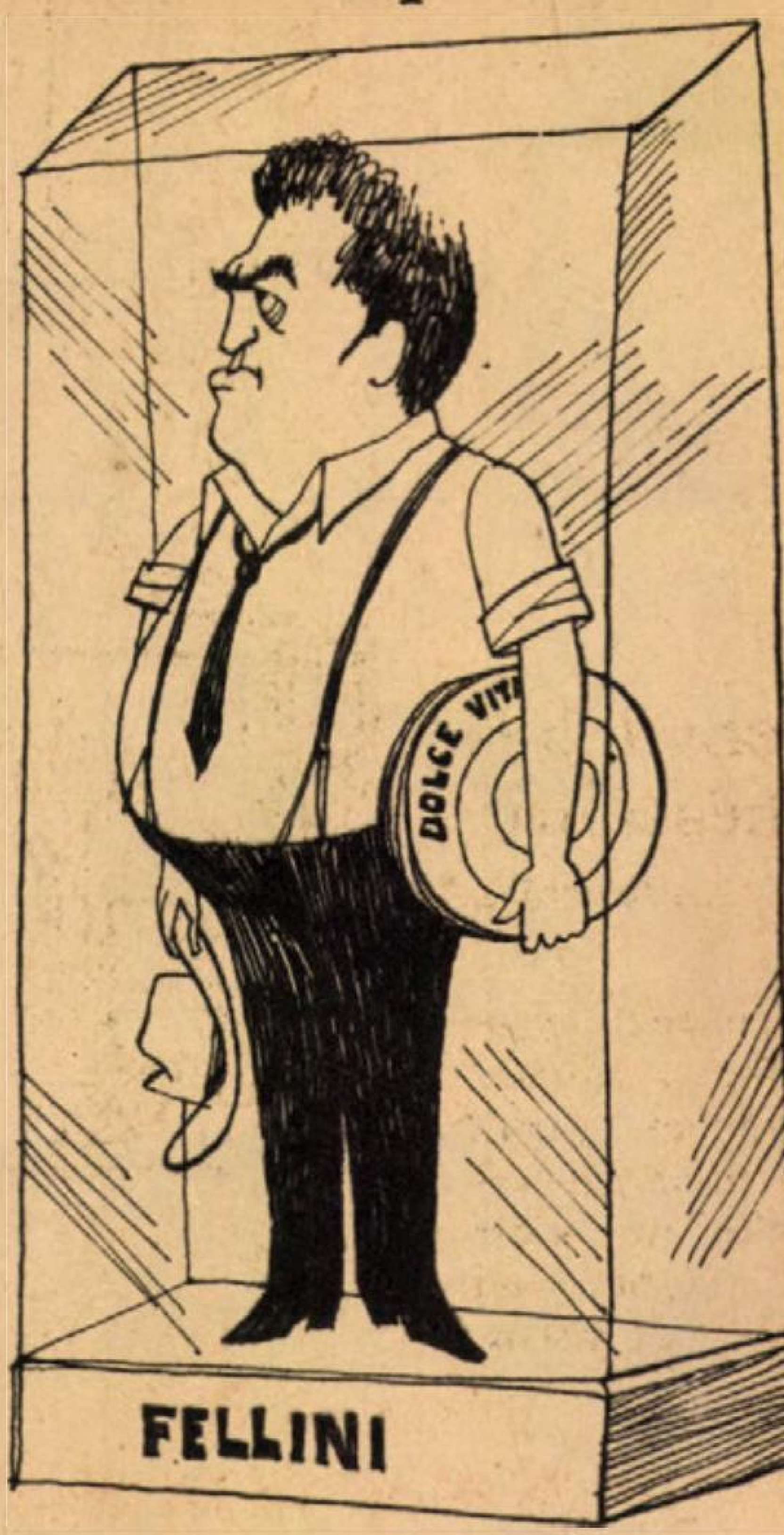
– Mit keresel itt?
– Munkát az egyik dolgozónknak, aki megbírált!

Az új igazgató

Kaján Tibor rajza

Panoptikum

Fellini olasz filmrendező, akinek az „Édes élet” című oktatófilmjéből az egész világ megtanulta, hogyan kell szakszerűen házibulit rendezni.

SAJNOS...

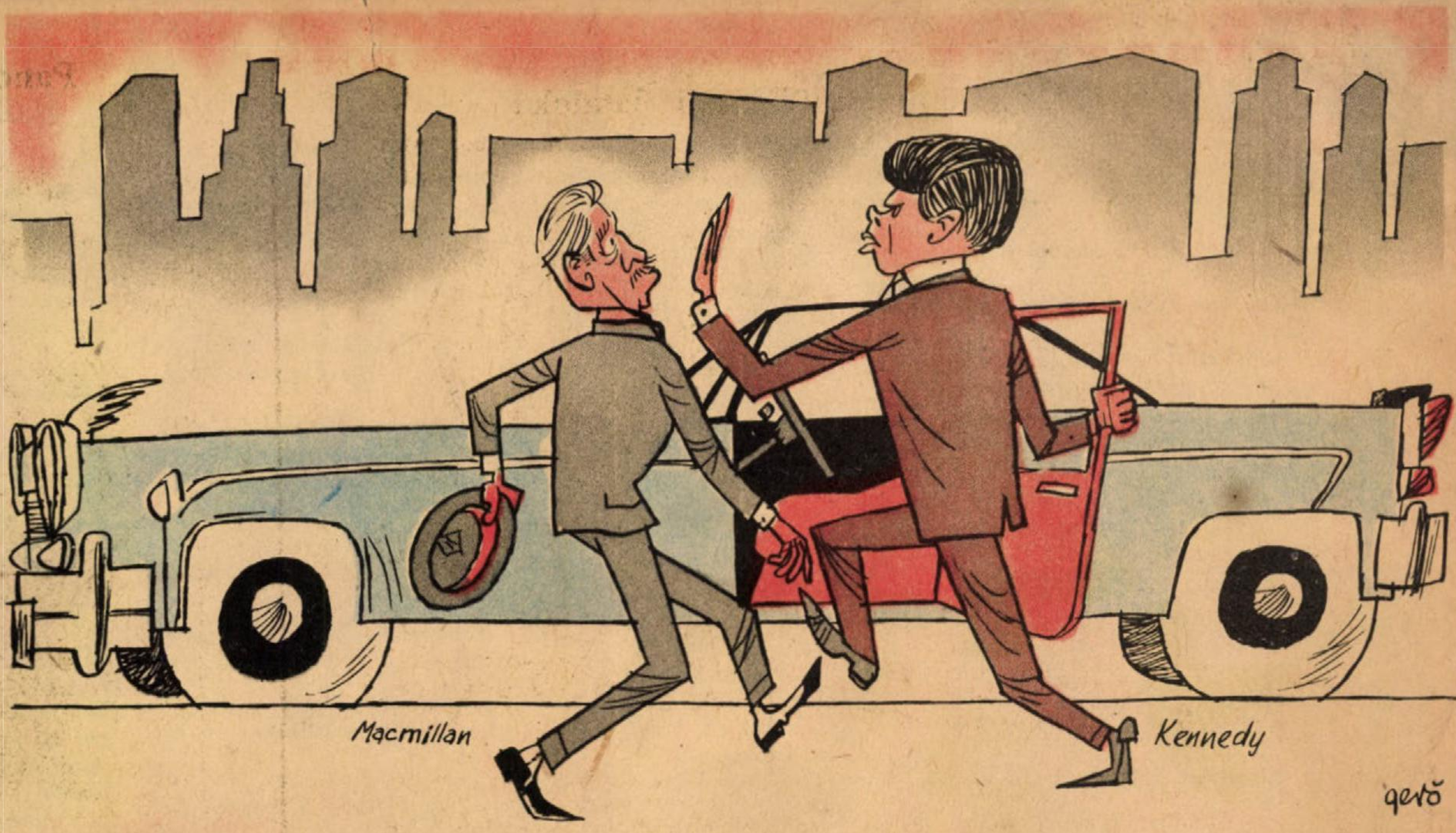
Nem közölhető kéziratot küldtek:

H. Miklós, Nagykanizsa. – F. Márton, Alsóőrs. – G. Béla, Bp. XIII., Csanádi u. – E. József, Bp. II., Szász Károly u. – Sz. Ernő, Bp. VI., Vörösmarty u. – T. Ildikó, Bp. XII., Városmajor u. – B. Mária, Jászberény. – T. István, Bp. III., Bogdáni u. – P. Lajosné, Tatabánya.

E heti hirdetésünk

Nem lehet lebeszélni

Gerő Sándor rajza

Kennedy: Nyugalom, Miszter Macmillan, maguk valamikor jól vezettek, de most már régóta mi ülünk a volánnál!...

KISKÁTÉ

Hogy a bírálat helyes formáit megtanulja a dolgozó, a közérdekű bejelentések alant következő formáit javasolhatom:

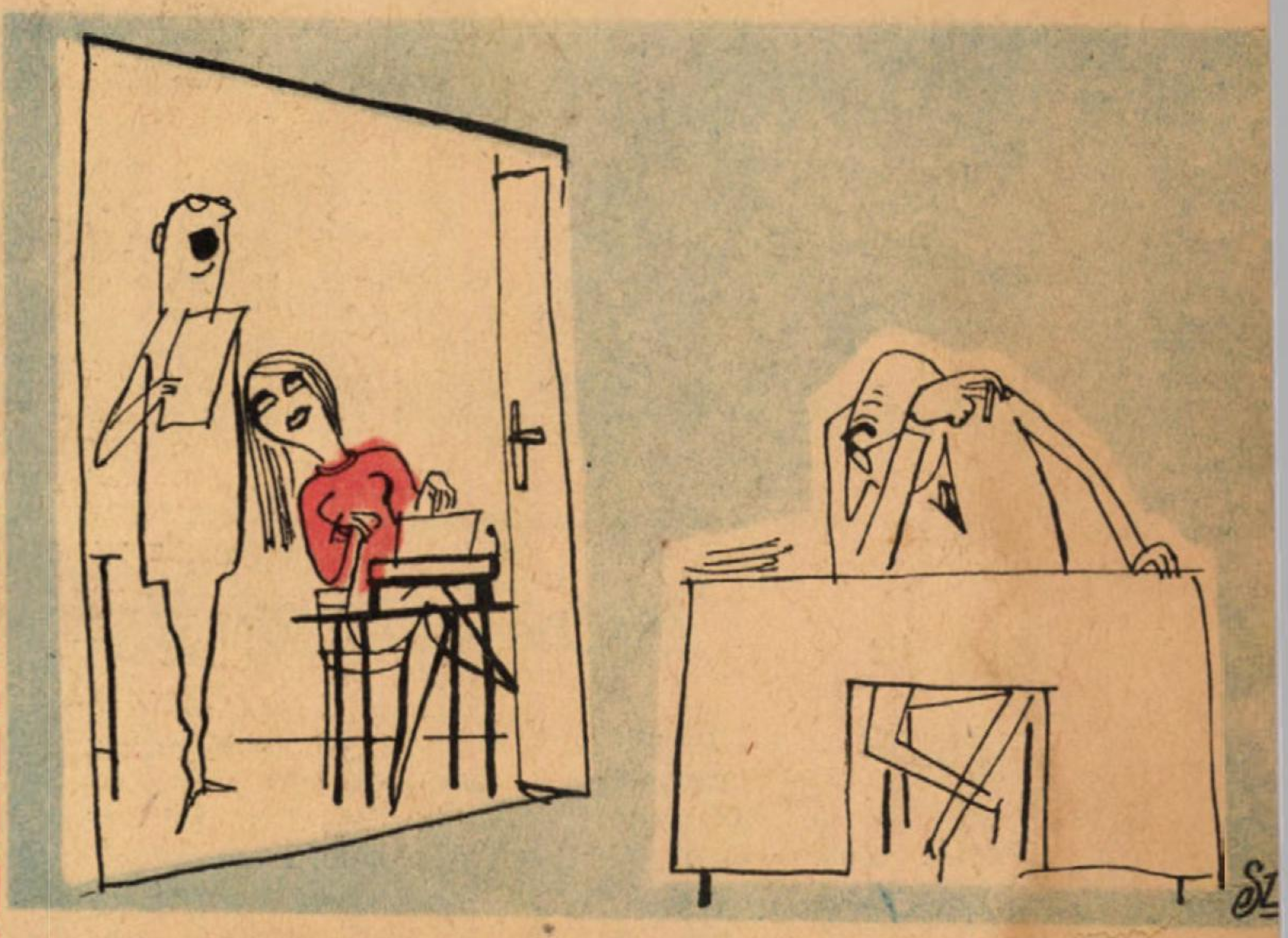
1. *Mit cselekedjünk, ha brigádvezetőnk a napot lopja és helyette is nékünk kell dolgozni?*
   Menjünk el a művezetőhöz. Dicsérjük brigádvezetőnk szaktudását, kiváló szervező készségét, makulátlan jellemét s azt, hogy példás családapa. Mindezek után jegyezzük meg, hogy a brigádvezetés bonyolult feladatai kiváló szaktársunk idejét annyira igénybeveszik, hogy *viszonylag* kevés ideje jut a termelő munkára. A „viszonylag" szót súlyos hiba lenne elhagyni, mert ezzel kivédhetjük a rágalmazás esetleges vádját.
   Ha a művezető nem ért a szóból, mondókánkat még egyszer megismételhetjük. Ha ennek sincs hatása, biztonság kedvéért brigádot kell változtatnunk. Ha sikerül másik műhelybe kerülnünk, bírálatunkat erőteljesebb formában hangoztathatjuk. Ha pedig másik gyárba kerülünk, gátlás nélkül szidhatjuk trehány volt brigádvezetőnket.
2. *Mit tegyünk, ha művezetőnk nagy összegű újítási díjakat vesz fel olyasmiért, ami nem újítás, vagy ellopja mások munkájának eredményét?*
   Termelési értekezleten magasztaljuk művezetőnk vitathatatlanul nagy tehetségét. Elismeréssel adózzunk annak, hogy a művezetés mellett még újításokkal is foglalkozik. Szidjuk – általános kifejezésekkel – a bürokráciát, mely jogtalan összegeket is kifizet s ezzel becsületes embereket rossz hírbe hoz.
   Ha művezetőnk ellen ezután sem indul eljárás, reménykedjünk abban, hogy felszólalásunkat komolyabb baj nélkül megúszhatjuk.
3. *Mit tegyünk, ha a Szakszervezeti Bizottság idős titkára – funkciójával visszaélve – fiatal lányokat szerelmi ajánlatokkal üldöz?*
   Szakszervezeti ülésen ítéljük el azt az aljas pletykát, mely a nevezettet sem kíméli. Ennek az lesz a következménye, hogy valóban pletyka keletkezik. A vénember megijed s abbahagyja a lányok molesztálását. Ha szerencsénk van, akkor még hálás is lesz nekünk, mert megvédtük őt a rágalmaktól.
4. *Hogyan viselkedjünk, ha észrevesszük, hogy a főkönyvelő sikkaszt?*
   Keressünk egy nálunk bátrabb embert. Mondjuk el neki, amit tapasztaltunk és eskessük meg őt arra, hogy sohasem fog ránk hivatkozni. Ha ilyen embert nem találunk, akkor írjuk meg az egész ügyet részletesen egy újságnak s az üzemben dolgozó személyes ellenségünk nevét írjuk a levél alá.

Ha viszont elég kemény gerincünk van és minden helyzetben merünk az asztalra csapni, akkor a fentebb vázolt módszerek merőben fölöslegesnek bizonyulnak.

Bíhari László

Megcsalatott

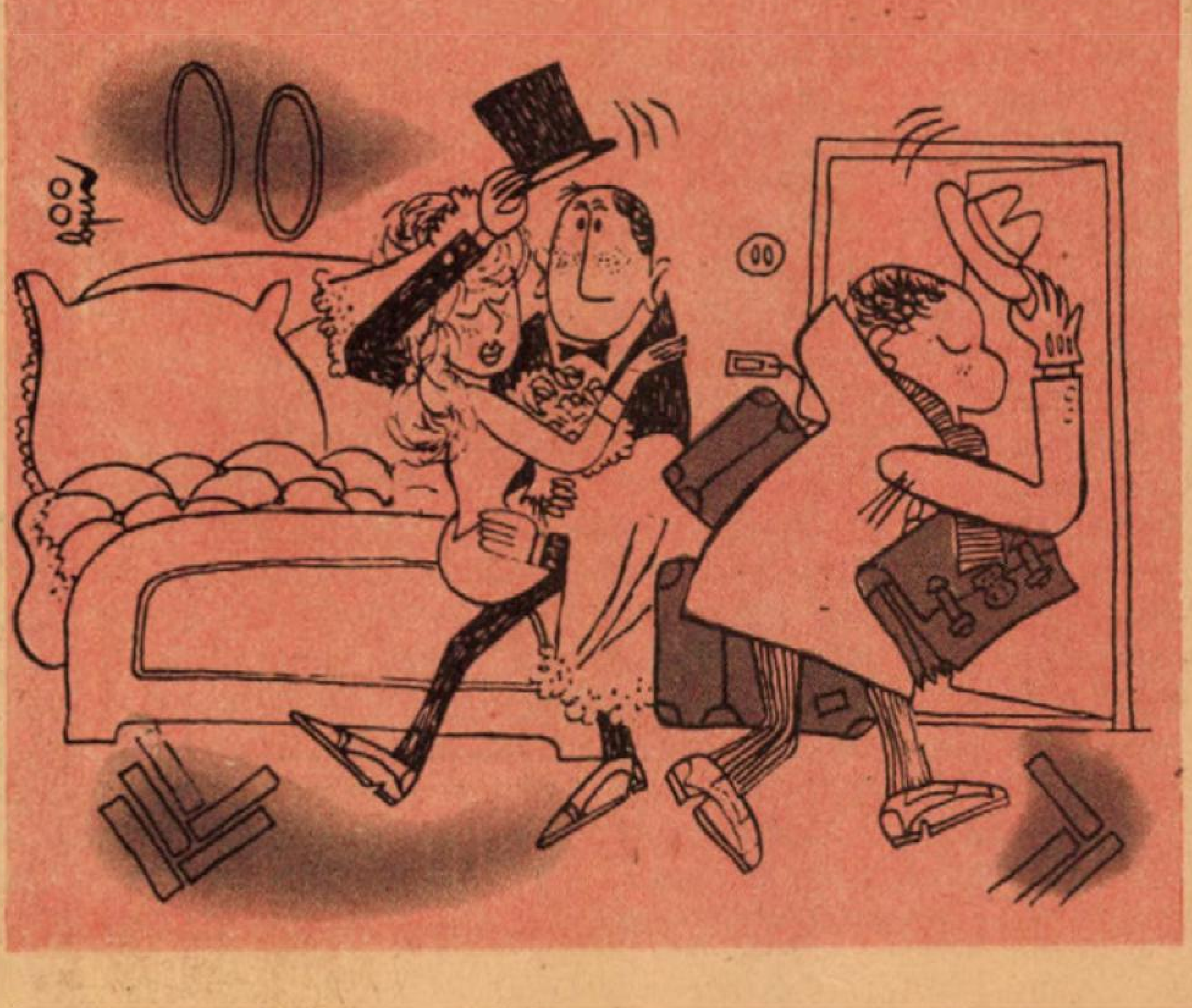
Szűr Szabó József rajza

– Elhagyott, mert a Kovács szebb évvégi jelentéseket tud diktálni!

Második házasság

Balázs-Piri Balázs rajza

KIJAVÍTOTTÁK

„Dadogó reklám" című írásunkban néhány héttel ezelőtt megbíráltuk – többek között – a Gyulai Pál utca és Rákóczi út sarkán álló hirdetőoszlopot, mert a rajta levő hirdetés elhelyezése érthetetlenné tette a szöveget.

A Magyar Hirdető Iroda köszönettel fogadta bírálatunkat és levélbeli ígéretet tett, hogy a jövőben gondosan ügyelnek az effajta hibák elkerülésére.

Lefényképeztük a fent említett oszlop új, javított rajzos-szöveges hirdetését.

Ugye, ez már egészen más?...

SZEMÜVEGET A DOLGOZÓNAK!

Látásom annyira rosszabbodott, hogy nem halogathattam tovább a szemüveg-csináltatást. Ez okból elmentem a Visegrádi utcai SZTK-ba; a feleségemmel együtt, hogy legyen, aki türelemre int, ha netán sokat kell várnom a szemüvegre.

Az eligazítóban elmondtam, mi járatban vagyok. Megdöbbentő választ kaptam: jövő hónap hetedikén – vagyis kereken harminchárom nap múlva jöhetek!

– Remélem, ez ellen fellebbezésnek helye van? – kérdeztem, és indultam megkeresni az igazgató főorvost.

Nem találtam benn. De nem adtam meg magamat:

– Ki a helyettese?

– Ilyen nincs.

Gondoltam, elmegyek a konkurrenshez, a Madách téri rendelőbe. De elutasítottak, mondván: igaz, hogy a kerületükben dolgozom, de a lakásom egy másik kerületben van.

Visszamentem a Visegrádi utcába, és új dátumot kunyeráltam az eligazítóban. Kegyesen megadták.

Azonban én visszaéltem a jóságukkal, és rettenetes bűnt követtem el: a jelzett napon vidéki kiküldetésben voltam...

Így néhány nappal később jutottam az SZTK-ba. Elnézést, és a szemüvegemet kértem.

Kaptam is. Egy újabb távoli terminust.

Dr. Székelyhidi Tibor,
XIII., Róbert Károly krt. 40.

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Osztályon aluli I. osztály" című bírálatukkal kapcsolatban a VII. ker. Fodrász KTSZ Dohány utca 68. szám alatti fiókjában szemlét tartottunk. Megállapítottuk, hogy a cikkben foglaltak a tényeknek megfelelnek. A fiók korszerűsítése a jövő év elején megtörténik.

Bp. Kisipari Szöv.
Szolgáltatóip. Szövetsége
Emesz György elnök

Kedves Ludas Matyi!

Legnagyobb sajnálatunkra el kell ismernünk, hogy a „Nyert vagy nem nyert" című kritikájuk helyes volt. Egyszer az OTP rosszul adta a bankot, ami érthető, hiszen mi inkább a kifizető pénztárnál játsszuk szívesen a bank szerepét, nem pedig a kártyaasztal mellett... Úgy véljük azonban, hogy ez inkább érdem, sem mint hiba, és betéteseink örülnek, hogy a hazárdság területén nem mozgunk otthonosan. Reméljük, hogy a cikk íróját e kis hiba nem tartja vissza attól, hogy a balsikerű kártyaraj zellenére autónyeremény betétkönyvbe fektesse fölös pénzét.

Orsz. Takarékpénztár
Sajtóosztálya

Rozsda-ügy

Petőfi kifigurázta a magyar nemest, aki nem gondozta őseinek kardját, ennélfogva marta a szegényt a rozsda. Megróvást érdemelnek a Házkezelőség illetékesei is, mert a gondjaikra bízott házak hajdan olyan szépen

csillogó csőcsatornáit éppen olyan jó étvággyal mardossa a rozsda, mint annak idején azt a bizonyos kardot. Ezek a rozsdamarta csatornák elcsúfítják még a legszebben tatarozott házat is. Csak helyeselni lehet, hogy a dicséretre méltó gyorsasággal sortatarozott Majakovszkij utcai házak esőlevezetőit nem felejtették el befesteni. Ám az már cseppet sem dicsérendő, hogy a Lenin körúti házak ereszeinek többsége megrozsdásodván, úgy ereszti át az eső levét, mint a szita... A Rákóczi úti Semmelweis kórház bádogereszeit például annyira elrágta már a rozsda, hogy felgyógyulásukhoz alig van remény.

Védjék meg, fessék be ezeket az elgyötört ereszeket, esőlevezető csatornákat, amíg nem késő!

(b. l.)

BOLDOG IFJÚSÁG

(Egy férfi naplójából)

December 1. Ismét december. Egy esztendővel öregebb vagyok megint. Hajmeresztő! Hogyan lehetne megállítani az időt?

December 2. Ma tovább gondolkoztam az öregedésen. Elhatároztam, hogy szerelmes leszek, mert a szerelem fiatalít és visszaadja az eltűnt ifjúság illúzióját. De kivel is lehetnék ismét húsz éves?

Eszembe jutott Vera, akit oly régen nem láttam: felhívtam és megkérdeztem, nem andalognánk-e ki Óbudára, mint annakidején? Azt felelte, hogy szívesen, de ne andalogjunk, hanem menjek érte taxival. Annakidején sohasem voltam taxival Óbudán, így nem jött meg az illúzió sem, és Vera még húsz lépést sem volt hajlandó baktatni, hogy hallgassam, mint kopog tűsarkú cipője a macskaköveken. Akartam gesztenyét vásárolni, de Vera rostonsült süllőre vágyott.

December 5. Gondolkodtam, hol hibáztam el Verával? A szerelemhez bizonyára új ismeretség kell, tapogatódzó érzések, egy-egy pillantás. Az eszpresszóban kedves, fiatal nő ült mellettem. Bátortalánul nézegettem, szívem körül egy gimnazista meleg érzései gyülekeztek. Egyszercsak hozzám fordult és tüzet kért tőlem. Mély zavarban megköszöntem, akadozva ismerkedni próbáltam vele. Erre egyszerűen átült hozzám, és azt kérdezte tőlem, hogy vajon vidéki vagyok-e? És hogy van-e kedvem egy órácskára felmenni hozzá. Nagyon elszomorodtam. Emlékezetem szerint abban az időben sohasem kértek tőlem tüzet, kedvetlenül búcsút vettem hát a csodálkozó leánytól.

December 12. Az elmúlt héten felcsillant a boldog ifjúság ígérete. Úgy látszott, Lenkével végre szerencsém lesz. Háromszor is hazakísértem, mire kezét kissé a kezemben felejtette, majd pirulva visszahúzta. Boldogan tapasztaltam, hogy én is elpirultam. Másnap, miközben hazafelé mentünk, szótlan lett, s vegre elárulta, mi járt a fejében. Azt mondta, arra gondolt, csak akkor lesz az enyém, ha feleségül veszem. Boldogan magyaráztam neki, hogy nem kívánok egyebet, mint hogy a lelkét szerethessem. Ennél többet úgy sem kaphatok. Ezen eltűnődött egy kevéssé, majd azt mondta, hogy akkor ő megbízik bennem és nem ellenkezik tovább. Összetörve mentem mellette, húsz évet öregedtem ettől a sikertől.

December 18. Már-már azt hittem, hogy sohasem találom meg azt a leányt, aki visszaadhatja eltűnt ifjúságomat, midőn megismerkedtem Vele! Szeretem!

Marinak hívják. Az első találkozónkra el sem jött. Azt mondta, elfelejtette. Másnap lesben álltam a munkahelye előtt, hogy meglepjem. Három órát vártam rá, sűrű hóesésben, de más dolga volt. Mindjárt ott is hagyott, régen voltam olyan boldog, mint azon a napon. Egyedül kószáltam a latyakban és egy verset próbáltam faragni. Hozzá.

Felhívtam telefonon, de letagadta magát. Küldtem egy színházjegyet neki, amivel elküldte az unokaöcscsét. Végül mégis sikerült egy találkozót kikönyörögnöm tőle. Nagyon tartózkodóan viselkedett. Azt mondta, hogy a terhére vagyok, legyek szíves és igyekezzek lemondani róla. A drága! Így mondta! És hogy mást szeret, és hogy én ne is reméljek. Ettől pedig úgy berúgtam, az én szörnyű szép bánatomtól, hogy végigbőgtem a Margithidat.

De hogyan is köszönhetem meg neki az én áhított visszakapott ifjúságomat, a régen nem kóstolt mámoros boldogtalanságot, a sok reámszakadt csüggedt, reménytelen órát. Olyan boldog vagyok, hogy még az is az eszembe jut: talán még öngyilkos is lehetek érte!

Somogyi Pál

Ezt olvastuk

Az Esti Hírlap tudósítása szerint egy műbort előállító külföldi üzemben felrobbant a gyártott nedű, melyben cukron és némi mazsolán kívül kevéske *glicerin* is volt. A pincemester nem ellenőrizhette kellőképpen az alapanyagokat és glicerin helyett nitroglicerint kevert az italba. Bár az is lehetséges, hogy a mazsola sült el, akár a kapanyél.

*

Jelvényt kapnak a kiváló vadászok – olvastuk az Esti Hírlapban – a Vadászok Szövetsége k é t új és e g y tetszetős jelvény tervezésére hirdetett pályázatot. A feltétel kemény feladat elé állítja a képzőművészeket, akik mindazonáltal abban reménykednek, ha a két új jelvény is tetszetős lesz, a zsüri mégsem fogja azokat visszautasitani.

*

A Magyar Nemzet tudósítása szerint egy Fritz nevezetű jogász 1949-ben náci érdemeire és múltjára hivatkozott, hogy Poznanban ügyészi kinevezést nyerjen. Ez a Fritz nagyon rosszul tanulhatta meg a földrajzot, amikor a Lengyel Népköztársaságban hivatkozott náci múltjára.

*

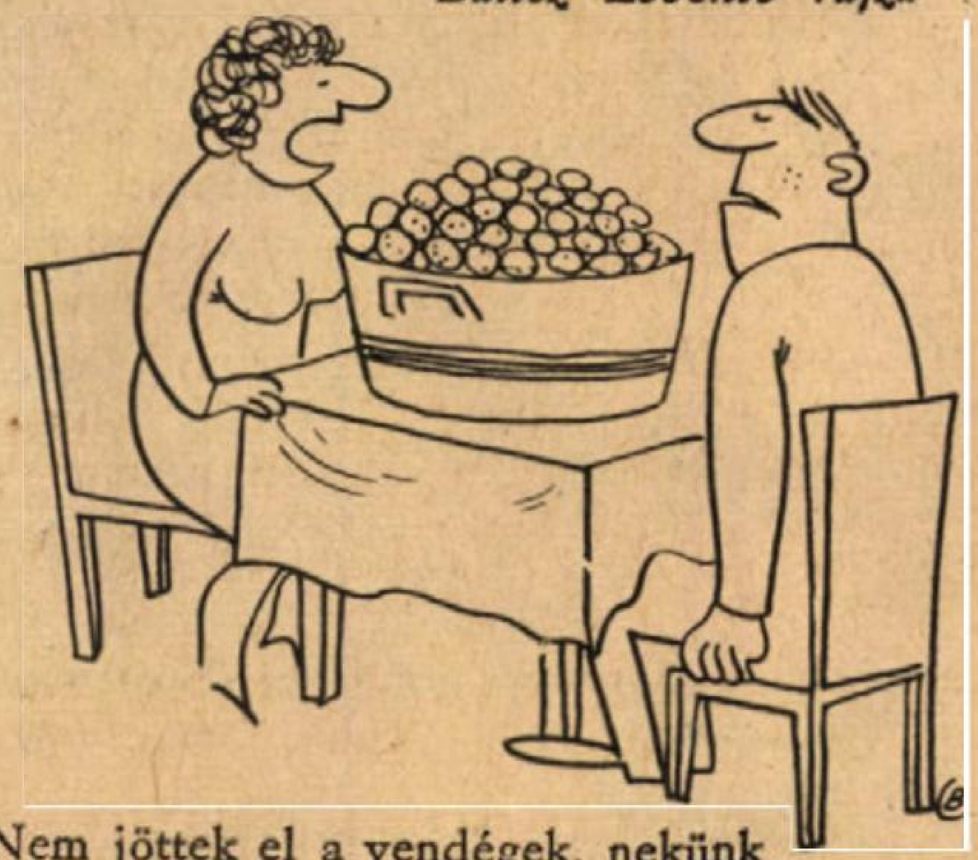
Egy f a u n délutánja címen közöl humoros rajzokat az Ország-Világ, melyen azonban nem a nimfák iránti fokozott érdeklődést tanúsító emberszabású faun szerepel, hanem lótestű kentaur. A derék négylábú beéri a kergetett nimfát, de nem a tünde jelenség bájainak hódol, hanem a bölgy által szállitmányozott szénaköteget kezdi mohón faldosni. Az ógörög mondavilágban, de a biológiában is járatosabb újságolvasók annál kevésbé csodálkoznak a faunnak minősített kentaur gusztusán, hiszen anatómiai felépítése is döntő módon járul hozzá, hogy étvágya inkább a széna, mint a nimfa iránt nyilvánuljon meg.

Dr. Árgus

BEKÜLDÖTT RAJZOK

A természetben semmi sem vész el

Baticz Levente rajza

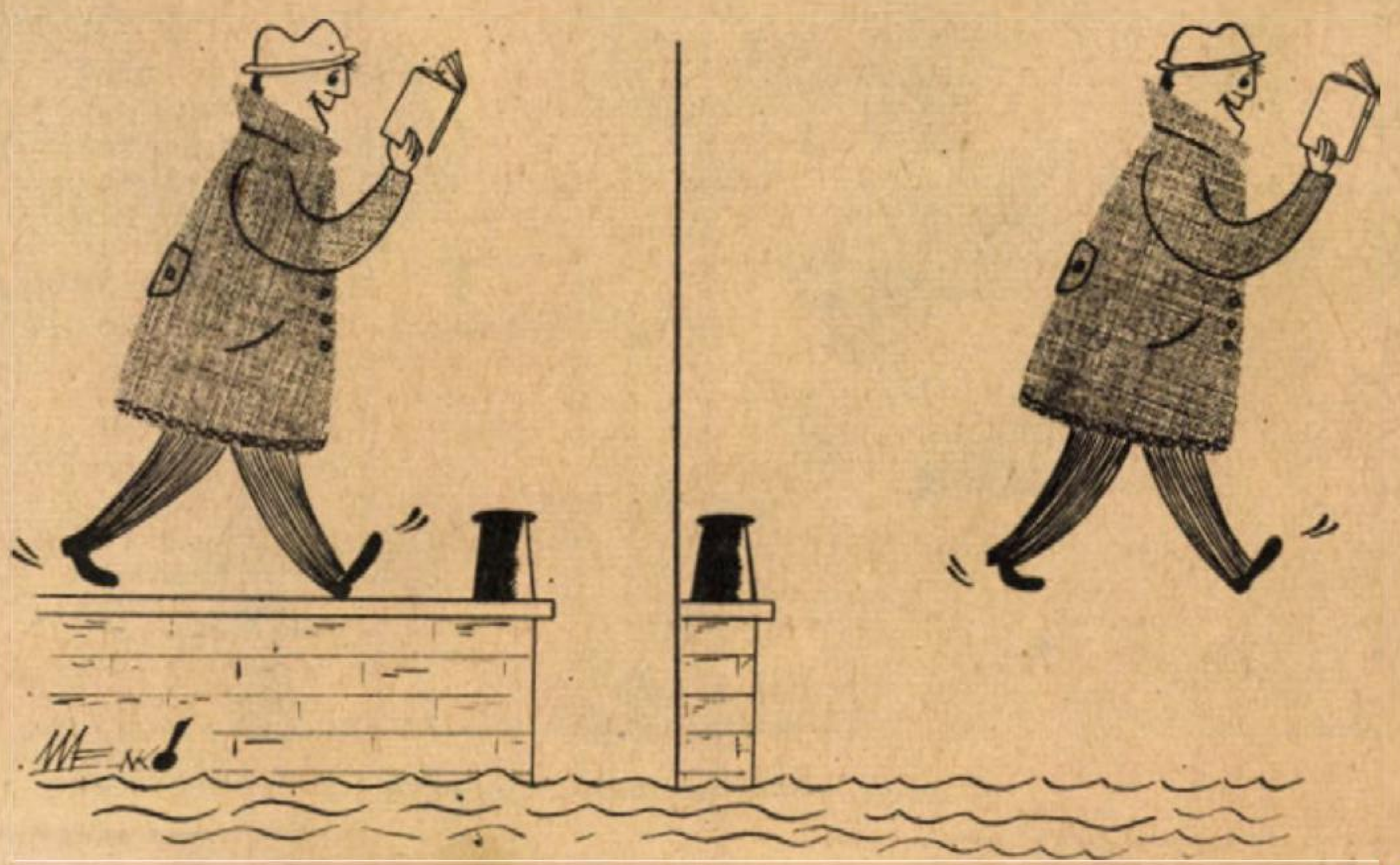
– Nem jöttek el a vendégek, nekünk kell megenni az egészet!

Ostor rajza

Közös teherviselés

– Nem, nem egyedül viszem, a férjem is segít!...

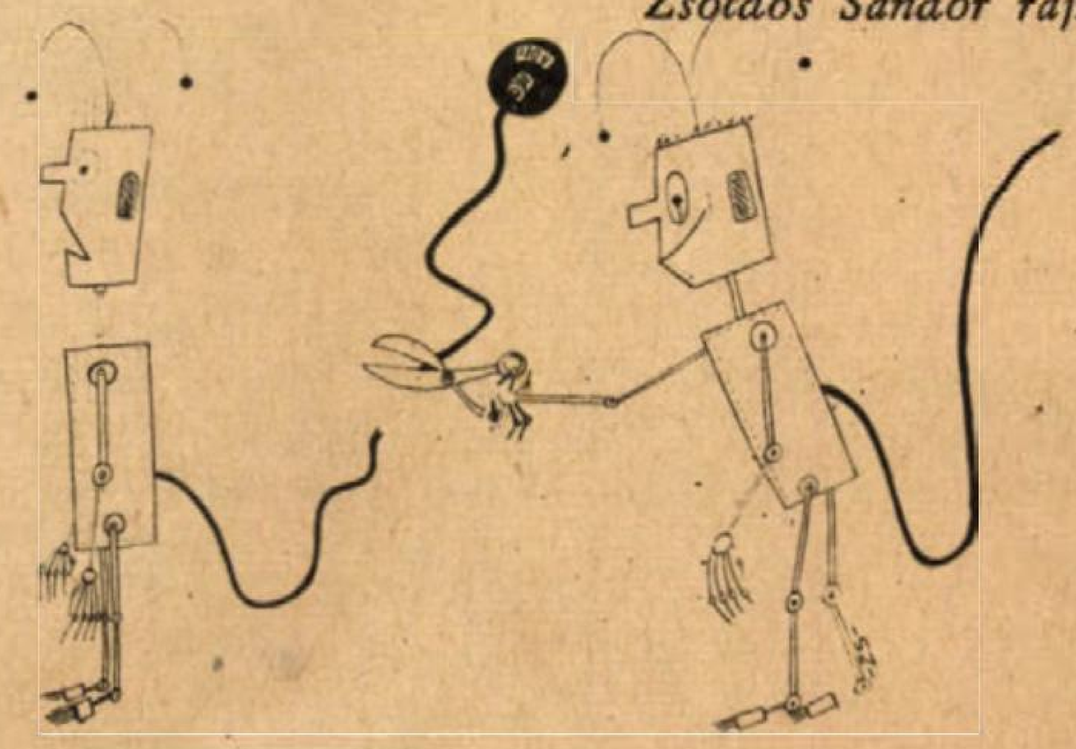

Érdekes olvasmány

Menko László rajza

Gép-korszak

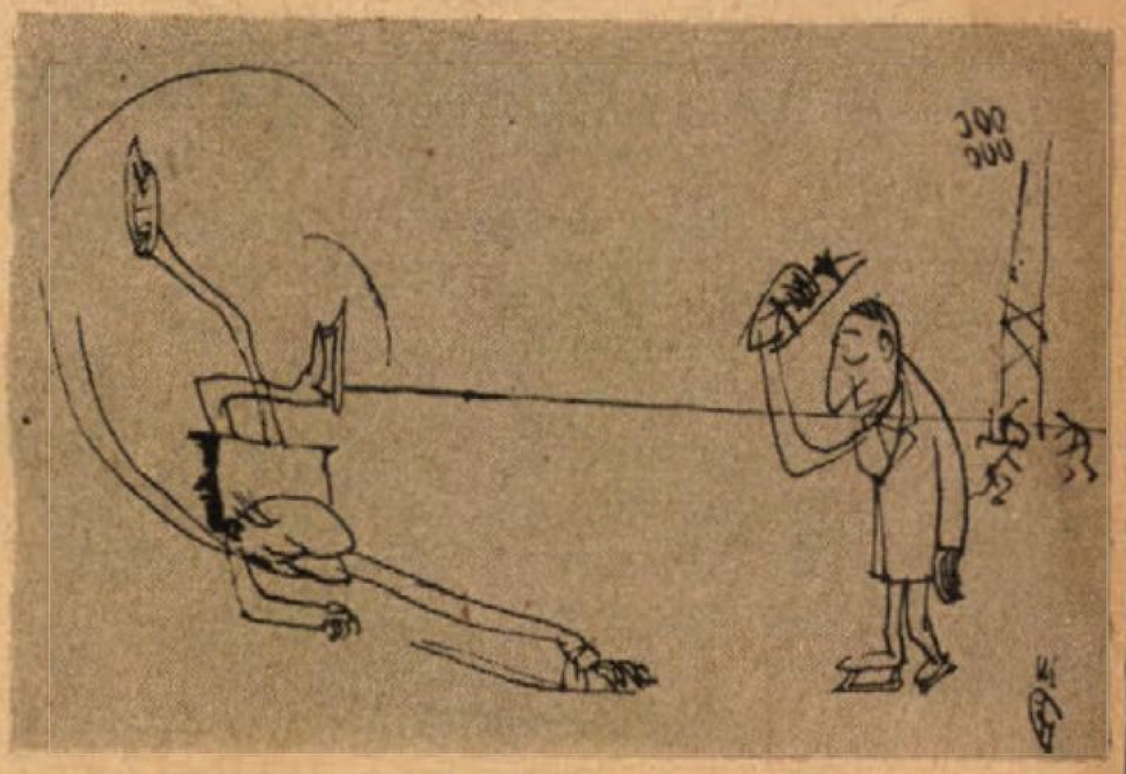
Zsoldos Sándor rajza

– Végem van, megfúrtak!

A Műjégpályán

Mayer Gyula rajza

– Tiszteletem, igazgató elvtárs.

Pesti tudósítónktól

Az a puszta hír, hogy 3000 *pecsenyebárányt* exportálunk, elgondolkodásra késztetett, s azon tűnődtem, hogy az élővilág osztályozása néha milyen sajátos módon történik. Mert van pecsenyebárány, sonkasüldő, zsírsertés, vágómarha, fejőstehén, pecsenyekacsa, rántani való csirke és más hasonló természettudományos fogalom. Aztán még csodálkozunk a kannibálok antropológiáján.

*

Ha az ember egy hétköznap délután úgy 5—6 óra tájban villamoson akar utazni, például a körúti 6-os villamoson, készüljön el végeláthatatlan döcögésre, hosszú menetszünetekre, kalauz és utasok közötti kölcsönös szemrehányásokra, zamatos kiszólásokra, változatosnál változatosabb káromkodásokra. Magam is elgondolkoztam azon, hogy miért hall az ember ilyenkor annyi káromkodást.

A magyarázat egyszerű. Ha a villamos nem lenne ilyen reménytelenül lassú, akkor minden rendben lenne. Mivel azonban a villamos lényegesen lassúbb, mint a hang sebessége, az ember mindent meghall.

*

Zavaros álmaim egyike:

Építkezés, állványerdő, téglahalmok, homokhegyek, malter, mész, daru, munkások. Megkérdezem az építésvezetőt:

— Tessék mondani, mi lesz ebből?

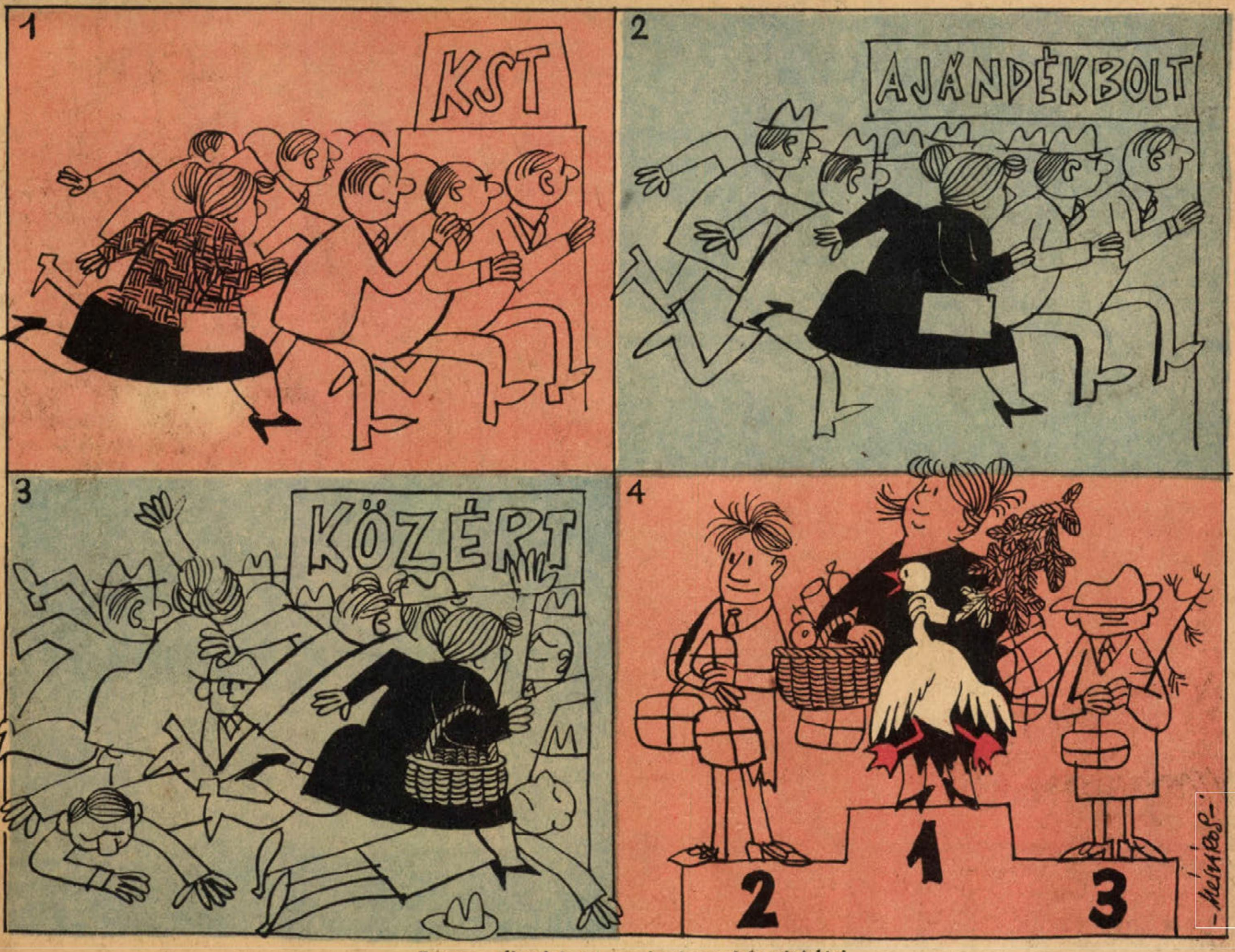
A válasz így hangzik:

— Majd csak lesz belőle valami!

f. l.

Javaslatunk:

Mészáros András rajza

Legyen olimpiai szám a karácsonyi bevásárlás!

HEINRICH HEINE

AZ ÖRDÖGÖT HÍVTAM

Az ördögöt hívtam, és máris jött,
és én megcsodáltam az ördögöt.
Nem csúnya és nem sánta ő,
de kedves és elbűvölő,
a legszebb férfikorban van éppen,
tapasztalt, nyájas ő egészben.
Diplomatának bölcs, s ezért
egyházat, államot dicsér.
Egy kissé sápadt, s erről csak annyit:
új stúdiumja Hegel, s a szanszkrit.
Kedvenc költője most is Fouqué.
De a kritikát nem űzi már ma,
ráhagyta a drága nagymamára,
és az nem más, mint Hekaté.
Dicsért, hogy járok a jogi karra,
ő ezt is már régen abbahagyta.
Barátságunk, szólt, néki szent,
majd rábiccentett egy igent,
s a spanyol követnél faggatott,
egymást nem láttuk-e egyszer az őszön?
Arcába néztem, és akkor, ott
rájöttem, hogy régi ismerősöm.

Fazekas Anna fordítása

A SÓS HALÁL

(Oknyomozó filmtörténeti tanulmány)

I. e. 82. Bemutatták Rómában *A sós halál* című merésztémájú új latin filmet. A pontifex maximus tiltakozott a szenátusnál a közerkölcs nevében. A Fórumon a jegyüzérek húsz sestertiust is elkérnek egy belépőért! Azt beszélik, hogy a film valami óriási.

933. A nyugaton portyázó magyarok egy kisebb csoportjának alkalma volt Merseburgban megtekinteni *A sós halál*-t. Beszámolóik nyomán idehaza gyepüszerte nagy érdeklődés támadt a latin filmalkotás iránt. Azt mondják, hogy valami óriási.

1627. Pázmány Péter morális és valutáris szempontok miatt ellenzi *A sós halál* megvásárlását. A nép zúgolódik, mert úgy hírlik, hogy a film valami óriási.

1896. A zsurnaliszta társadalom meleg ünneplésben részesítette Kvizinger Lajost, az agg műitészt, a millennium alkalmából, valamint abból az alkalomból, hogy épp ezredszer írt *A sós halál*-ról, az ismert latin filmremekről.

1962. Végre Pesten is bemutatták *A sós halál*-t. Általános vélemény szerint nem is olyan nagyon jó.

d—th

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 62.6752 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány u. 3.
Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.